

ברכת
אלהינו

חנוכה

ברכת אליהו

חנוכה

סדר הדלקת הנרות, הלכות, הנהגות
תפילות ומאמרי חסידות
על פיהם הורה עט"ר מו"ר א"א
הרה"ג רבי אליהו זוזות זצ"ל זיע"א
מגדולי חכמי מראקש
רב ומו"צ ושו"ב
בק"ק מושב מחסיה ת"ו

שנת "ולא שמחת אויבי לי"
(תשפ"ד)

מופץ לזיכוי הרבים ללא תמורה

אפשר לצלם

כל הזכויות מותרות

לזיכוי הרבים

תוכן עניינים

ה	מבוא.....
ז	הלכות חנוכה בקצרה.....
ט	לשם יחוד רבי מאיר בעל הנס.....
יא	לשם יחוד משפט צדק.....
יב	לשם יחוד בית יעקב.....
יג	לשם יחוד בני יששכר.....
טו	לשם יחוד מלשון חכמים.....
יז	סדר הברכות.....
יז	הנרות הללו.....
יח	מזמור שיר חנוכת הבית לדוד.....
יח	יושב בסתר עליון.....
יט	תפילה מהבן איש חי.....
כג	אשת חיל.....
כה	למנצח על שושנים.....
כו	ותתפלל חנה.....
כו	שיר למעלות אשא עיני.....
כז	למנצח בנגינות.....
כח	הודו לה' כי טוב.....
כט	בר יוחאי.....
לא	ואמרתם כה לחי.....
לד	מעוז צור.....
לה	ברכת הבנים.....
לז	תפילת הרש"ש.....
מא	תפילה מבעל נועם אלימלך זי"ע.....
מח	נשמת כל חי.....
נ	אנא בכח.....
נא	ימי החנוכה.....
סד	שבת חנוכה.....
סט	וזאת החנוכה.....

לעלוי נשמת

כל ההרוגים ושרופים הנרצחים והנטבחים על היותם יהודים הי"ד
ולעלוי נשמת כל החילים וכחות הבטחון הי"ד שנפלו על משמר ארצנו הקדושה
תשפ"ד

ולדפואתם של כל הפצועים אל נא רפא להם ותקים בכל אחד מחולי עמך ישראל מקרא
שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת כחליו וכל השבויים ביד זר וכל
האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה.

קומו מתנתיהו בן יוחנן בן גדול השמונאי ובניו ועמדו בתפלה על עם ישראל לפני השם ותברך
שיושיע את עם ישראל. רבונו של עולם בשם שעמדה מלכותו ון הרשעה על עמך ישראל
לשפחם תורתך ולהעבירם מחיי רצונך והושעת את עמך ישראל מיד מלכותו ון הרשעה ועמדת
להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם ונקמת את נקמתם בן ה' אלהינו ואלהי אבותינו תכרית
את כל אויבנו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו.

קום רבי שמעון בר יוחאי אשר רב כחה לפטר העולם מן הדיון שאנת הוא צדיק יסוד עולם שהקדוש
ברוך הוא גוזר למעלה ואתה מבטל למטה. קום רבי שמעון שאתה ותלמידך עשרה חסידיו
עליון עם אברהם אבינו ואחיה השילוני בנה רבי אלעזר ויתם בן עזיהו המליצו טוב בעד בית ישראל
לעזר רחמים ולהמשיך חסדים גדולים על בית ישראל בכל מקום שהם וקום סבא חסידא אדוננו
התנא הקדוש רבי עקיבא אתה ותברך אתם עשרה הרוגי מלכות אשר נהרגתם בלכם על קדוש
השם ותברך ביסורים קשים יחד עם כל הצדיקים והחסידים אשר מסרו עצמם להריגה ולשרפה על
קדשת השם ותברך ועל היותם יהודים. ותגנו עלינו ועל כל בית ישראל כי בלנו באחד אנחנו.

קומו יחד עם כל אנשי כנסת הגדולה התנאים אמוראים ותלמידי חכמים ובקשו רחמים ולעזר
רחמים מאל שדי בעדנו ובעד כל עם ישראל שיתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים
ויצילנו מכל צרה וצוקה וממשחית ומכל גזרות קשות ורעות ונמשיך ונהיה באהבה אהוה ורעות
ובאהדות בעם ישראל לכבודך השם ותברך ותקים בעם ישראל מה שאמר משה רבנו עליו השלום
ה' ילחם לכם ואתם תחרשו ותשבר על הגויים מעל צוארנו ויקים בהם חרם תבוא בלכם וקשתותם
תשברנה אב"ר. כי אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה מושיענו, אתה
תושיענו, אתה תקום תרחם ציון, כי עת לחינה כי בא מועד וקא לציון גואל במהרה בימינו אב"ר.

את עינינו בשעת הדלקת הנרות לבזרא עולם נרים
ל בקש על ישראל אהדות רפואה והצלחה
י יה יושיענו ויוציאנו מכל צרותינו לרוחה
ה' ונאל אותנו מגלות המד הזה
י ופדנו וברכנו וישרה שכינת עזנו בכל מעשה ידינו

מבוא

ישתבח הבורא ויתפאר היוצר בעם ישראל שנתן לנו ימים טובים. מובא בבן יהוידע (שבת כ"א:) "מאי חנכה - לזכר איזה נס קבעו חכמים את ימי החנכה. מביאה הגמרא בריתא בענין זה, דתנו רבנן - ששנו חכמים בבריתא, בעשרים וחמשה יום בחדש כסלו מתחילים יומי החנכה, שמונה ימים הם, אסורים הם בהספד, וכן אסורים בתענית. וטעם הדבר שקבעו ימי שמחה, לפי שכשנכנסו יונים להיכל שבבית המקדש בעת מלחמתם על ירושלים, טמאו את כל השמנים שבהיכל, כדי שלא יוכלו ישראל להדליק הנרות במנורה, וכשגברה יד מלכות בית חשמונאי על היונים ונצחום, חפשו ובידקו אחר שמן טהור להדלקה, ולא מצאו אלא פח אחד של שמן טהור, שהיה מנח במקום מצנע, והיה חתום בטבעת חותמו של הכהן הגדול, והפירו הכהנים שלא נגעו היונים בפח זה, ולא היה בו באותו הפח שמן אלא כדי להדליק ממנו את המנורה יום אחד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים עד שהביאו שמן אחר טהור להדלקה. בשנה הבאה באותו זמן קבעו חכמים ועשאו ימים טובים בהלל והודאה.

בשנה הראשונה עשו שמונה ימים טובים בהכרח מפני הנסים שנעשו בהם בשמן וכל יום שנעשה בו הנס בשמן מכרחים לעשותו יום טוב, אף לשנה האחרת ראו חכמי הדור שאותה ההארה שהיתה בשמים למעלה בשנה שעברה שהיה בה הנס חזרה ונתגלית בשנה זו והבינו שבשמים קבעו ימים אלה לאותה ההארה בכל שנה. ולכך גם הם עשאו למטה ימים טובים בהלל ובהודאה.

ומאד גדולים ימי החנכה לרוחניות וגשמיות, שאור הגנוז שבבראו הקדוש ברוך הוא וגנוזו לצדיקים לעתיד לבוא, מתגלה האור הגנוז בימי

ברכת אליהו

החנפה בנרות, ומכח הדלקת הנרות ממשיך האור הגנוז להאיר גם לאחר שִׁכְבוּ הַנְרוֹת, וכן ביום המִּחְרָת ביום מִמְשִׁיךְ הָאֹר הַגְּנוּז לְהַאִיר. וְלִכְּנֹן גְּדוֹלִים הַיָּמִים הָאֵלֶּה לְבַקֵּשׁ בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְלִנְנוּ וְלִכְלֹל יִשְׂרָאֵל. וּמִסְפָּרִים בְּשֵׁם הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מֵאַפְטָא זִיע"א שְׁפַעַם בָּא לְפָנָיו אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה חוֹלָה וְצָוָה לוֹ שִׁסְתַּפֵּל בְּנְרוֹת חֲנֻפָה בְּשַׁעַה שֶׁהֵם דוֹלְקִים וְכִשְׁקָם הָאִישׁ מִשְׁנָתוֹ הָיָה לְאִישׁ אַחֵר בְּרִיא וְשִׂמְחָה, וְהִשְׁמַחָה מְבִיאָה לְכָל הַמְצוֹת. וּבְזָכוֹת הַדְּלָקַת הַנְרוֹת אָדָם זוֹכֵה לְבָנִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מִמְשִׁיכִים כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וְהַמְּלֶאֶךְ שְׂנוּצָר מֵהַדְּלָקַת נֵר חֲנֻפָה שׁוֹמְרוֹ וּמְאִיר לוֹ תְּמִיד כָּל הַשָּׁנָה – זוֹכֵה לְחַיִּים טוֹבִים לְפָרְנֶסָה טוֹבָה וּבְשִׁפְעַת וְתוֹרָה עִם פְּרִנְסָה טוֹבָה לְאַרְךָ יָמִים בְּעֶשֶׂר וְכָבוֹד מְבִיא בְּרָכָה לְבָנָיו וְזוֹכֵה שֶׁהַקַּב"ה מְקִים אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁבְּרָכוּ אוֹתוֹ וְזוֹכֵה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

פְּרוּשׁ זוֹכֵה לְהַתְּבַרֵךְ מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזוֹכֵה לְאֹר הַגְּנוּז לְפָנָיו הַחֲטָא שֶׁל אָדָם הָרָאוּן. וְלִכְּנֹן יִקְפִיד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם לְפָנָיו הַהַדְּלָקָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית לְהַתְּחַרֵּט עַל הָעֶבֶר וּלְקַבֵּל לֹא לְשׁוֹב עוֹד לְכַסְּלָהּ בְּעֵתִיד, וְיִהְיֶה בְּהַדְּלָקָה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְיִדְלִיק אֶת הַנְרוֹת בְּשִׂמְחָה.

יְהִי רְצוֹן שְׁתִּרְבֶּה הַשְּׂמֵחָה שֶׁל מִצְוֵה בְּעַם יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁפִיעַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל עַם יִשְׂרָאֵל בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְנִנְצָה לְבִיאַת הַגּוֹאֵל בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

מהמוציאים לאור לזיכוי הרבים

הלכות חנוכה בקצרה

- א. סדר התפילות והבקשות יאמר מיד לאחר ההדלקה ויסתכל בנרות ויאמר את התפילות והבקשות.
- ב. נרות החנוכה יהיו דולקים במקום שיש פרסום הנס.
- ג. אם יש לו ב' פתחים ידליק בפתח שיש יותר פרסום הנס.
- ד. אם ירצה להדליק עוד חנוכיה בפתח השני, בהדלקה שמדליק יכוון גם על החנוכיה השניה.
- ה. גובה החנוכיה יהיה בגובה 56 ס"מ מלמטה והשלהבת לא תעבור 80 ס"מ.
 - ו. לפי החזון איש טפח - 10 ס"מ
 - ז. ולפי הגר"ח נאה טפח - 8 ס"מ
 - ח. לפי דעת הפשטנים מברך כל הברכות ואחר כך מדליק.
 - ט. יזהר מאוד לברך הברכות לאט בנחת ובשמחה גדולה, ובפרט ביום הראשון שיש גם ברכת שהחיינו.
 - י. ידליק רוב היוצא מן הפתילה, שאם הדליק רק את ראש הפתילה וסילק ידו ממנה נחשב כאילו נדלקה מאליה ואינו מקיים מצות הדלקת נר חנוכה וצריך להזהר בזה גם בנרות שבת ובכל נר של מצוה (בן איש חי הלכות שנה שניה פרשת נח הלכה ט"ז).

ערב שבת:

- יא. בערב שבת ידליק לאחר פלג המנחה ויזהר שיהיה לאחר פלג המנחה.
- יב. יזהרו להדליק בערב שבת את נרות החנוכה לפני הדלקת נרות שבת.

ג. בערב שבת לאחר ההדלקה יאמר "מזמור שיר חנוכת הבית" ושאר בקשות הבוחר יבחר.
יד. יזהר שהנרות שמדליק בערב שבת יהיו דולקים חצי שעה לאחר צאת הכוכבים.

שעת הדחק:

אם אין ביכולתו לומר את הכל, יאמר את הסדר הבא: לשם יחוד מלשון חכמים, סדר ההדלקה, הנרות הללו, מזמור שיר חנוכת הבית, "ויהי נועם" - אם לא יכול לומר ז' פעמים יאמר פעם אחת, אנה בכח.

ויבקש מה' מה שליבו חפץ.

סדר ההדלקה

תפלה קדם נתינת צדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשָׂכֵינְתָּהּ (יאהרונה) בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ
 (יאההויה"ה) וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (יאההויה"ה), לְיַחְדָּא שְׁם ו"ה (אוי"א) בְּו"ה
 (ו"ף) עַל יְדֵי שְׁפַע אֵין סוּף הַמְשַׁפֵּיעַ בְּהֵם וּמִיחְרָם, בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה),
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, תְּרִינֵי מִתְנַדָּב פְּרוּשׁוֹת אֵלֵינוּ (מִטְבַּע זֶה) לְצַדִּיקָה לְעֵלֹי
 נְשָׁמַת רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס שֶׁהָיָה מְאִיר הָעוֹלָם בְּתוֹרָה, וְנִתְקַיֵּם בּוֹ: "נֵר
 מְצוּהָ וְתוֹרָה אֹר", וְנִכְהָ לְאֹר תַּמְכֶּהָ גִלְגַּל חַמָּה, וְנִכְהָ לְנֶס גְּדוֹל
 וְנִתְקַדְּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדוּ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה (יאהרונה) אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂבֻכּוֹת רַבֵּי מְאִיר
 אֲשֶׁר נָתַתָּ לּוֹ גַּם לְהַתְנוּסָם, תַּחֲסֵם וְתַחְמַל וְתַרְחֵם עָלַי (וְעַל עַבְדֶּךָ
 וכו') וְעַל נְשׁוֹתֵינוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ, וְתַתֵּן לָנוּ חַיִּים אַרְפִּים, טוֹבִים וּמְתַקְנִים,
 וְתַמְלֵא יְרֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂיךָ מִתְּנוּת יְדֶיךָ, וְתַפְרֵשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ,
 וְתַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְתַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ לְטוֹבָה
 לְבִרְכָה, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, מֵעֵינָא פְּקִיחָא, עֵינָא עֲלָאָה, עֵינָא קִדְשָׁא,
 עֵינָא דְאַשְׁמַחֻתָא, עֵינָא דְלֵא אֲדָמִיךָ וְלֵא נְאִים, עֵינָא דְהוּא נְטוּרָא דְכֵלָא,
 עֵינָא דְהוּא קוּימָא דְכֵלָא. וּכְשֵׁם שְׁנַתְּבִרְךָ יוֹסֵף הַצַּדִּיק בֶּן פָּרַת יוֹסֵף בֶּן
 פָּרַת עָלֵי עֵין, בֶּן הַבְּרַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע,
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל הַפֶּסֶד וּמִכָּשׁוֹל וּמִכָּל דְּבַר רַע, וּבְצַל כְּנַפֶּיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וְשִׁמְר
 צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.

ברכת אליהו

אָנָא יְהוָה (יאהרונה), בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר שְׁעוּלָה מְסַפֵּר שְׁמוֹ בְּמִסְפֵּר טוֹבָה חֲנִינְיָה יוֹפִי, תִּשְׁפִּיעַ לִי (לְעִבְדְּךָ וְכוּ) וְלִנְשׂוֹתֵינוּ וּבְנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה חֲנִינְיָה יְפִי, וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי טוֹבָה, שְׁעָרֵי חֲנִינְיָה, שְׁעָרֵי יְפִי, וְעִשָּׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבְוֹשׂוּ, יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכְלְמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה (יאהרונה) עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ.

אָנָא יְהוָה (יאהרונה), בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר חֲנִנּוּ חֲנִנּוּ בְּפָנִים מֵאִירוֹת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, וּבְרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתָ לְבְרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּכַתּוּב: יְבָרְכֶךָ יְהוָה (יאהרונה) וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה (יאהרונה) פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וְיִחַנְּךָ: יִשָּׂא יְהוָה (יאהרונה) פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ, וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם: כִּי אַתָּה תֵאָדָר גִּרִי, יְהוָה (יאהרונה) אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁבִי: כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר: שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתַּךְ הַמָּה יִנְחוּנִי, יְבִיאֻנִי אֶל הַר קִדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: יְהוָה (יאהרונה) אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה: אוֹר זָרַע לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה: אֵל יְהוָה (יאהרונה) וַיָּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ: גַּר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ, וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי: בֵּית יַעֲקֹב, לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה (יאהרונה):

אָנָא יְהוָה (יאהרונה), בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר תַּפְתַּח לִי (וְלְעִבְדְּךָ וְכוּ) שְׁעָרֵי מִגֵּן, שְׁעָרֵי מִזֹּן טוֹב, שְׁעָרֵי מִדַּע, שְׁעָרֵי מַלְכוּת, שְׁעָרֵי מְלִיץ טוֹב, שְׁעָרֵי מַעֲנָה, שְׁעָרֵי מְשׁוֹשׁ, שְׁעָרֵי מְנוּחָה שְׁעָרֵי מְקוֹר חַיִּים, שְׁעָרֵי מַעֲזַן גְּנִים, שְׁעָרֵי מַעֲזַן הַיְשׁוּעָה, שְׁעָרֵי מְזֻלֹת נִצֵּר וְנִקְהָ, שְׁעָרֵי אוֹרָה, שְׁעָרֵי אַהֲבָה, שְׁעָרֵי אַחֻוּה, שְׁעָרֵי אַחֲדוּת, שְׁעָרֵי אֲדִירוּת, שְׁעָרֵי אֲזִירוּת חֵיל, שְׁעָרֵי אֲיִלוּת, שְׁעָרֵי אִמּוּנָה, שְׁעָרֵי אֲרוּכָה, שְׁעָרֵי אִמִּין, שְׁעָרֵי אֲשֶׁר, שְׁעָרֵי אוֹצַר טוֹב, שְׁעָרֵי אוֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים, שְׁעָרֵי אֶרֶץ יָמִים, שְׁעָרֵי יְפִי הַעֲלִיזוֹן, שְׁעָרֵי

ברכת אליהו

יְקַר, שְׁעָרֵי יְדִידוּת, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה, שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁעָרֵי יְשׁוּבָה, שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם
הַעֲלִינָהּ, שְׁעָרֵי רַבְבוּת, שְׁעָרֵי רוּחַ הַקִּדְשׁ, שְׁעָרֵי רְצוֹן, שְׁעָרֵי רַחֲמִים,
שְׁעָרֵי רְפוּאָה וְשָׁלוֹם.

אֱלֹהֵי דְמֵאִיר עֲנֵנִי אֱלֹהֵי דְמֵאִיר עֲנֵנִי

אֱלֹהֵי דְמֵאִיר עֲנֵנִי עֲנֵנִי

אֱלֹהֵי דְמֵאִיר עֲנֵנִי עֲנֵנִי

תפילה קודם הדלקת נר חנוכה מספר "משפט צדק":

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לְיַחַד שְׁמֵי י"ה בְּרַ"ה
בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הָרִינִי בָּא לְקַיִם מִצְוֹת
הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן. וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׂיחֶיהָ עִתָּה עֵת רְצוֹן לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת עוֹלָה מִצְוֹת
הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה כְּאֵלוֹ הַשְּׁנֵתַי כָּל הַסּוּדוֹת הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם תְּתוּמִים
בָּהּ. וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ עִם כּוֹנֵת מַעֲשֵׂה מִצְוֹה זֹאת הַנַּעֲשִׂית עַל יְדֵי בְּנֵי יְדִידֶיךָ
הַמְּכַוְּנִים כָּל שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הָרְאוּיִים לְבֹא בְּהַדְּלָקָה זֹה, הַמַּעֲלִים יְחִוּד
וְזוּג מַדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת, וְלְהֵאִיר בְּשְׂכִינַת עֲזָךְ הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים,
וּמְשֵׁם יִשְׁפַּע שְׁפַע לִי אֲנִי עַבְדְּךָ (פְּלוּנִי בֶן פְּלוּנִית) לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, כִּי

ברכת אליהו

אתה תאיר נרי יי אלהי יגיעה חשבי. שלח אורח ואמתך המה ינחוני ליראה
וילאהבה את שמך, וילמד וילמד את תורתך הקדושה, תורה שבכתב
ותורה שבעל פה בהתמדה גדולה ולכבוד שמך ותפודה ויתעלה.

ובכח סגלת נר חנכה תחכמנו באור תורתך, אנו וזרענו וזרע זרענו, ויקים
בי מקרא שכתוב לא ימוש מפיה ומפי זרע זרעך אמר יי
מעשה ועד עולם, ויהיו זרעי וזרע זרעי (וזכני להוליד בנים זכרים) תלמידי
חכמים וחסידים אהובים למעלה ונחמדים למטה, ותחזק את לבכם
לתורה ועבודה הבל ברצונך הטוב, ואזכה לראות בנים ובני עוסקים
בתורה ומצות באמת. גל עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה לבנו
לאמתה של תורה וסודותיה. ובזכות מתתיהו בהן גדול ובניו הראנו
נפלאות, ובאורך נראה אור, וטהר את לבבנו לעבודתך, ותרחיקנו
ממדות רעות ומחשבות זרות וכו', ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים
בהעלותך את הנרות, ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי. ואני תפילתי לך יי עת
רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

יהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ברכת אליהו

לשם יחוד מסידור בית יעקב:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, הַרִינִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקוּם מִצֹּת
הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזֵרוֹנָם לְבָרְכָה.
וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֶה עָלֵינוּ כְּאִלּוּ נִתְכַּוֵּן בְּכֹל
הַפְּגָמוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ מִצֹּת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שְׁלָנוּ עִם
מִצֹּת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שֶׁל בְּנֵיךָ הַיּוֹדְעִים וְהַמְּכֻבָּדִים בְּכֹל הַפְּגָמוֹת
הָרְאוּיֹת לְכוֹן, וּבִכְחַס סְגֻלַּת מִצֹּת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה תִּזְכְּנוּ לָנוּ וּלְזֵרַעֲנוּ לְנֵר
מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר, וַיֵּאֱדָרוּ וַיִּשְׁלְמוּ רַמ"ח אַבְרֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וְתִבְנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְשֵׁם נְדָלִיק הַמְּנוּרָה עַל יְדֵי כַּהֲנִיךְ
הַקְּדוֹשִׁים. וּבְשֵׁם שְׁעֵשִׂית נְפִים לְאֲבוֹתֵינוּ בֵּין עַתָּה הוֹשִׁיעֵנו וּקְבִצֵנו מִן
הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלָתְךָ, אִם לֹא בְּזִכּוֹת תַּעֲזוֹר לָנוּ
בְּרַחֲמִים, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפִץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. וַיְהִי נָעִם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵהוּ:

תפילה מהגה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב בעל בני יששכר זצוק"ל:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ,
לְיַחַד שֵׁם יי"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מְכוּן
בְּהַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה לְקוּם מִצֹּת בּוֹרְאֵי כְּאִשְׁרֵי צוּוּנֵי חֲכָמֵינוּ ז"ל לְתַקֵּן אֶת

ברכת אליהו

שור־שָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן: וּבִכְּנֵי יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מִצּוֹת הַדְּלִקָּת נֵר הַנּוֹפֵה בְּאֵלוֹ
כּוֹנְנֵתִי כָּל הַכּוֹנְנוֹת שְׂפוֹנוֹ הַכְּהֻנִּים מִשְׁרָתֵי הַשֵּׁם בְּעֵת אֲשֶׁר הָעָרִי לְמוֹת
נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עוֹרֶרֶת נִצְתָךְ עֲלֵיהֶם לְנִצַּח אֶת אוֹיְבֵיהֶם וּלְנִצַּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית יְהוָה,
וְהִנְנִי עוֹשֶׂה עַל דַּעְתָּם וְעַל כּוֹנְנָתָם וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שְׁהִיוּ
בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם נֶסֶךְ וְזָכוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְעַל דַּעַת כָּל
הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּדוֹרוֹתֵינוּ, וּפִי כְּפִיהֶם וְעֲשִׂיתִי כַּעֲשִׂיתָם, וּבְזִכּוֹת
הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנִצַּח אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְנִצַּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית יְהוָה, וְגִלָּה
כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ עֲלֵינוּ מִהֲרָה וְלֹא יִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעֵנוּ וּמִפִּי זְרַע
זְרַעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְבָנִים תְּלִמִּדֵי חֻכְמִים אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבְּעֵנֵינוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְשִׂחָה לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. מְלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בְּלֹא בִּכְבוֹדְךָ
וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַרְרָה גָּאוֹן עֲנֶה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל
אֶרֶץ, וְיַדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּהּ וַיִּבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּהּ וַיֹּאמֶר
כִּי לֹא אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֵפ"ו (בְּגִי חֲנוּכ"ה) יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלִכּוֹת"ו
כִּי לֹא מִשְׁלָלָה (בְּגִי כ"ו פַּעֲמִים חֲנ"ה אוֹתוֹת חֲנוּכ"ה, וּבְגִי מִתְּתִיה"ו ב"ן יוֹחֲנָן
כַּהֲנָן גְּדוֹל חֲשֵׁמְנָא"י וּבְנִי"ו) אָמֵן נִצַּח סְלָה.

ברכת אליהו

לשם יחוד מלשון חכמים:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ,
לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ה"א בְּאוֹתֵיזוֹת וְא"ו ה"א בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יַהֲרַרְהוּ
בְּלִבּוֹ י-ה-ו-ה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי
סוּפְרִים, לְהַדְּלִיק נֵר חֲנֻכָּה, לְתַקַּן שְׂרֵשׁ מִצְוֹה זֶה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וַיְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֵא עֲתָה עֵת רְצוֹן, וְתַהֲיֶה
חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, אֲשֶׁר אֲנִי מוֹכֵן
לְקַיֵּם עֲתָה, וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלּוֹ פּוֹנְתֵי בְּכָל הַפּוֹנְוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּנֵר
חֲנֻכָּה וּמְקוֹם הַנְּחֻתָּהּ. אִם מְדַלִּיק בְּנֵר שְׁעוּה יִדְלַג מִכָּאן עַד אַחַר הַסּוּגְרִיִּים: (וּכְבֹּאֵלוֹ
פּוֹנְתֵי בְּכָל הַפּוֹנְוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּפִתְיֶלָה וּבַהֲשֻׁמַּת הַפִּתְיֶלָה לְתוֹךְ הַנֵּר.
וּכְבֹּאֵלוֹ פּוֹנְתֵי בְּכָל הַפּוֹנְוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בַּהֲשֻׁמַּת הַשֶּׁמֶן, אֲשֶׁר בְּחֻלּוֹף
אוֹתֵיזוֹת (יַהֲרַרְהוּ: אֵת בֵּשׂ) הוּא שְׁם (יַהֲרַרְהוּ: בְּיָשׁ) וּכְבֹּאֵלוֹ פּוֹנְתֵי בְּכָל הַפּוֹנְוֹת
הָרְאוּיֹת לְכוֹן בַּהֲדְּלָקַת הַפִּתְיֶלָה וּבַעֲלִית הַשְּׁלֶהֶבֶת וְסוּדוּתֶיהָ וּרְמִזְיָהּ.
וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי, כָּאֵלּוֹ פּוֹנְתֵי בְּכָל הַפּוֹנְוֹת הָרְאוּיֹת
לְכוֹן בַּבְּרָכוֹת שֶׁתִּקְנֶנוּ לָנוּ חֲכָמִים זְכוּרִים לְבִרְכָּהּ, לְבָרְךָ עַל מִצְוֹה זֶה, שֶׁל
הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, וְסוּדוּתֶיהֶם וּרְמִזְיָתָם וְאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הַנִּמְשָׁכִים עַל
יְדֵיהֶם. וְעַל דְּרַכֵּינוּ נְגַה אֹר. אֵל יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ בְּאוֹר פָּנֵי מַלְאָךְ לְאוֹר בְּאוֹר
הַחַיִּים. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי, כָּאֵלּוֹ פּוֹנְתֵי בַשְּׁלֶשָׁה
הַיַּחְדוּדִים שֶׁל בְּחִינַת (הוּיָה אֵהִיָּה) שְׁמִסְפָּרָם אַרְבָּעִים וְשֶׁבַע, וּבְחִינַת (הוּיָה
אֵלֵהִים) שְׁמִסְפָּרָם (יִבֵּק), וּבְחִינַת (הוּיָה אֵדֵנִי) שְׁמִסְפָּרָם תִּשְׁעִים וְאַחַת
וּשְׁלִשְׁתָּם הֵם עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתֵיזוֹת, שְׁעוּלוֹים מִסְפָּר נֵר, הַנִּרְמְזִים בְּנֵר
חֲנֻכָּה. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלּוֹ פּוֹנְתֵי בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, הַנִּקְרָא (יַהֲרַרְהוּ: נַחַל),

ברכת אליהו

הָרְמוּז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים, וְנִרְמָז בְּרֵאשֵׁי תְבוּת לְהַדְלִיק
יָר חֲנֻכָּה. וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ בְּאֵלֹהֵינוּ בְּהַמְשִׁכְתָּ הָאֶרֶת הַפְּנִימִים הָעֲלִיּוֹנִים,
שְׁהֵם שְׁנֵי שְׁמוֹת אֵל אֵל בְּמִלּוּאָם (אלף למד אלף למד), שְׁעוֹלִים מִסֵּפֶר שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְנִרְמָזִים בְּאוֹתֵינוּ "שע" שֶׁל שְׁעֵשָׂה נְסִים, וַיִּתְמַתֵּק בְּהֵם
שֵׁם אֱלֹהִים בְּמִלּוּאוֹ (אלף למד הי יוד מם) שְׁעוֹלָה עִם חֲמִשָּׁה אוֹתֵינוּ
הַפְּשׁוּטוֹת מִסֵּפֶר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשׁ וְנִרְמָז בְּאוֹתֵינוּ "שה" שֶׁל שְׁעֵשָׂה
נְסִים. וַיְהִי נֶעֱמַ אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
בּוֹנֵהוּ וַיְהִי נֶעֱמַ אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
בּוֹנֵהוּ:

ברכת אליהו

סדר הברכות

קודם שידליק יברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אדון הכל היה הוה ויהיה יאהדונהי **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר הַנֶּגֶב** תקיף, בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, המשיגו עלינו בפרט יבין ראשי תיבות: שם נחיל

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אדון הכל היה הוה ויהיה יאהדונהי **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נֶסִים לְאֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:** תקיף, בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, המשיגו עלינו בפרט

בנר ראשון של חנוכה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אדון הכל היה הוה ויהיה יאהדונהי **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁתַּחֲנֵנוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהַגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:** תקיף, בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, המשיגו עלינו בפרט

ידליק נר ראשון, ויאמר "הנרות הללו" שיש בו ל"ו תיבות עפ"י סוד (ידי חיים דף קל):

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלְּקֵן, עַל הַנֶּסִים, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ, עַל-יְדֵי כַּהֲנִיךְ הַקְּדוֹשִׁים. וְכַל-שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קָדַשׁ, וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֶלָּא לְרְאוֹתָם בְּלִבְד, כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ, עַל נִסְיֶךָ, נִפְלְאוֹתֶיךָ וַיְשׁוּעוֹתֶיךָ:

ברכת אליהו

ואומר אחר כך "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד":

מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ
אִיבֵי לִי יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלִיךָ וַתִּרְפָּאֲנִי יְהוָה הַעֲלִיֵת מִן־שָׂאוֹל
נַפְשִׁי חֵייתָנִי מִיַּרְדֵּי־בּוֹר וַזְמַרְוּ לִיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ כִּי רָנַע בְּאֶפְסוֹ
חַיִּים בְּרִצּוֹנֹו בְּעָרֵב יַלִּין בְּכִי וּלְפִקֵּר רָנָה וְאָנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלּוֹי בַל־אֶמוּט
לְעוֹלָם יְהוָה בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרִי עַז הַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ הֵייתִי נִבְהַל אֱלִיךָ
יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן מִה־בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחַת הַיּוֹדֵךָ עָפָר
הַיּוֹגֵד אֶמְתַּךְ שָׁמַע־יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הִיְהִי־עֲזֹר לִי הַפְּכַת מִסְפָּדִי לְמַחֲוֹל לִי
פַתַּחְתָּ שִׁקְי וַתִּאֲזָנֵנִי שְׁמַחָה לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
אוֹדְךָ: (תהלים ל')

סגולה מהרמב"ן זיע"א להצלחה ולשמירה לומר כל לילה אחר הדלקת נרות חנוכה ויהי נועם ומזמור יושב בסתר (ז' פעמים):

יְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ
יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן אִמֵּר לִיהוָה מַחְסֵי וּמַצּוֹדְתֵי אֱלֹהֵי
אֶבְטַח־בוֹ כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפֶּתַח יָקוּשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת בְּאִבְרַתּוֹ יִסֹּךְ לָךְ
וַתַּחַת־בְּנַפְיוֹ תַחְסֶה צְנָה וְסַחְרָה אִמְתּוֹ לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ יַעוֹף
יוֹמָם מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִתְלַךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים יַפֵּל מַצְדֶּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה
מִיִּמֶינְךָ אֱלִיךָ לֹא יִגַּשׁ רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלֵמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה כִּי־אַתָּה
יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנְךָ לֹא־תֵאָנֶה אֱלִיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב
בְּאַהֲלֶךָ כִּי מִלֵּאכָוִיו יִצְוֶה־לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ עַל־כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ פֶּן־
תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנּוּן כִּי כִי חֲשַׁק
וְאֶפְלִטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי־יִדַע שְׁמוֹ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ־אֲנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלִצְהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוֹעָתִי (תהלים צ"א)

ברכת אליהו

תפילה מהבן איש חי זיע"א:

נר לרגלי דברוך ואור לנתיבותי.

אָנָּא ה', לְמַעַן זְכוּת נֵר חֲנֻכָּה שְׁעוֹלָה בְּמִסְפַּר הַצִּלְחָ"ה אַהֲבָ"ה חֲמֶל"ה
כְּלָכְל"ה, תִּשְׁפִּיעַ לִי (וּלְאָבִי וּלְאִמִּי וּלְאֲחֵי וכו'). וּלְבָנֵינוּ וכו' בְּרַחֲמֶיךָ
וְחֶסְדֶיךָ, שִׁפְעַת הַצִּלְחָ"ה אַהֲבָ"ה חֲמֶל"ה כְּלָכְל"ה. וְעֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד, וְיַעֲלֵנוּ וְיִבְאֹאוּ וְיַגִּיעוּ וְיִרְאוּ וְיִרְצוּ לְפָנֶיךָ אוֹתוֹת נִ"ר חֲנֻכָּ"ה, וְיִהְיוּ
צְנוּרוֹת לְקַבֵּל לָנוּ הַשְּׁפַע אֲשֶׁר תִּשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ מֵאוֹצְרוֹךָ
הַטּוֹב. וְתַפְתַּח לִי וּלְאָבִי וּלְאֲחֵי וכו' וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, שְׁעָרֵי הַצִּלְחָ"ה, שְׁעָרֵי
אַהֲבָ"ה, שְׁעָרֵי חֲמֶל"ה, שְׁעָרֵי כְּלָכְל"ה.

אָנָּא ה', לְמַעַן זְכוּת נִ"ר מִצִּוְ"ה שְׁעוֹלָה בְּמִסְפַּר יִשׁוּעָ"ה, תַּפְתַּח לִי וּלְאָבִי
וּלְאֲחֵי וכו' וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, שְׁעָרֵי יִשׁוּעָה. לִישׁוּעַתְךָ קְוִיתִי ה'. עֲזֵי
וּמְרַת יְהוָה וְיִהְיוּ לִי לִישׁוּעָה. ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ. אָנָּא ה'
הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא. קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים. שׁוֹשׁ
אֲשִׁישׁ בְּה' תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע מְעִיל צְדָקָה יַעֲמֵנִי
בְּחַתָּן יִבְהֵן פֶּאֶר וּכְכֹלֶת תַּעֲרֶדָה כְּלִיָּהּ. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קוִינֵנוּ לֹא וְיִוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה
ה' קוִינֵנוּ לֹא נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ.

אָנָּא ה', לְמַעַן שֵׁם הַקְּדוּשׁ הַנִּקְרָא נח"ל, הַיּוֹצֵא מִן רְאִשֵׁי תְבוּת נ'וֹצֵר
ח'סֵד ל'אַלְפִים, וְהַרְמוֹז בְּרְאִשֵׁי תְבוּת ל'הַדְּלִיק נִ"ר ח'נְפָה, תַּחֵם
וְתַחְמֹל וְתַרְחֵם עָלַי וְעַל עַבְדֶיךָ (לְאָבִי וְאִמִּי וְאֲחֵי וכו') וְעַל בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַפְתַּח לָנוּ וּלְבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל בְּנֵי בְּתִינוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:
שְׁעָרֵי נְדָבָה, שְׁעָרֵי נְעִימוֹת, שְׁעָרֵי גִשְׁיָאוֹת, שְׁעָרֵי גִ'הַר שְׁלוֹם.

ברכת אליהו

שְׁעָרֵי ח'זק, שְׁעָרֵי ח'יים טוֹבִים, שְׁעָרֵי ח'כְּמָה, שְׁעָרֵי ח'מְלָה, שְׁעָרֵי
ח'נִינְה, שְׁעָרֵי ח'דוּה, שְׁעָרֵי ח'סֶן רב, שְׁעָרֵי ח'סֶן יְשׁוּעוֹת, שְׁעָרֵי
ח'פָּה, שְׁעָרֵי ח'ן, שְׁעָרֵי ח'סֶד, שְׁעָרֵי ח'דְרִים מְלֵאִים כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים,
שְׁעָרֵי ח'לוֹנוֹת עֲלִיוֹנִים.

שְׁעָרֵי ל'בּוֹב, שְׁעָרֵי ל'בּוֹן, שְׁעָרֵי ל'חֶם רב, שְׁעָרֵי ל'חֶם מְשֻׁנָּה, שְׁעָרֵי ל'קַח
טוֹב, שְׁעָרֵי ל'ב טוֹב, שְׁעָרֵי ל'מוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה.

וַיַּחֲפְרוּ עֲבָדֶי יִצְחָק בְּנַח"ל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים. מִה יָקָר חֲסִדְךָ
אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל' כְּנֶ'פֶיךָ יְהו'סִיוֹן. יְרוּיָן מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַח"ל
עֲדִינְךָ תִשְׁקֶם. כִּי עֲמֶךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר. מַיִם עֲמֻקִּים דְּבָרֵי
כִּי אִישׁ נַח"ל נִבְע מְקוֹר חֲכָמָה.

בכל יום מימי חנוכה אחר חצות לילה ואחר תפילת שחרית ביום יאמר בקשה
זו כפי שסידר הבן איש חי זיע"א, וטוב לאומרה גם לאחר הדלקת הנרות:

נִדְרָה לְךָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל הַנְּפִסִּים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַנְּבוֹרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּזִמַּן הַזֶּה:

בַּיָּמִים מִתְּתִיבָה בְּדִיּוֹתֶיךָ בְּהַן גְּדוֹל. חֲשָׁמוֹנָאֵי וּבְנֵינוּ כְּשִׁעְמֻדָּה מְלָכוֹת יוֹן
הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁכְחָם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻפֵּי רְצוֹנְךָ.

ברכת אליהו

ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד מהורים. ונדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית הנשועה גדולה ופרקן פתיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. ומהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי תנבה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.

ובשם שבנים אלו הושעת את עמך ישראל מיד מלכות יון הרשעה, והוצאתם מעבודת לחרות, ומיגון לשמחה, ומאפלה לאור גדול, בן ה' אלהינו ואלהי אבותינו הגדל חסדך עמנו, הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו, ותצילנו מכל צרה וצוקה. ותצילנו מכל הפסד ונזק. ותצילנו מכל מכשול ותקלה. ותצילנו מכל יגון ואנחה. ותצילנו מכל עצבון ודאגה. ותצילנו מכל בושיה ובלמה. ותצילנו מעניות תורה ומעניות מצוות. ותצילנו מעניות מזון ומדלות ומחסרון כים. ותצילנו משנאה וקנאה ומחלוקת. ותצילנו מעין הרע דשונאים ואוהבים. ותצילנו מכל עין רעה שיש בעולם, ואל ישלמו בנו ואל יעשו בנו שום רשם, ובצל בנפיך תסתירנו, ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום.

אנא ה', אתה יאל ישועתנו, נוצר ח'סד ל'אלפים, תעזר רחמיך ובחסדיך הרבים תחן עלינו ותוציאנו משעבוד ועבודה של החובות אשר אנתנו חיבים לבני אדם, כי עבד ל'וה לאיש מלוה. ותתן לנו ברחמיך ובחסדיך פח ויכלת לשלם כל חוב של מזון שאנתנו חיבים לכל אדם, הן לבני ברית, הן לאינם בני ברית, ולא ישאר עלינו שום חוב של מזון לשום אדם מכל צד

ברכת אליהו

ואפן שבעולם, ונהיה בני חורין משעבוד נכסים ומשעבוד הגוף מפל צד ואפן, ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם מעתה ועד עולם.

ובשם שבימים אלו עמדת לישראל בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, בן ה' אלהינו ואלהי אבותינו, תכרית את כל אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו, וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל ורועך ידמו כאבן. יהיו במיץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה. ועשה עמנו אות למובה, עשה עמנו אות לישועה, עשה עמנו אות לרחמים. ויראו שונאינו ויבושו יחזו אויבינו ויבלמו כי אתה ה' עזרתנו ונתמתנו.

ובשם שבימים אלו עשית נסים בשמן המנורה ושלחת בו ברכה, בן ה' אלהינו ואלהי אבותינו תעשה עמנו נסים, ותמלא כל חסרונותינו מאוצרך הטוב, וברב טובך ותסדך תרבים תמלא ידינו מברכותיך ותעשרנו מעשר מתנות ידך, ותתן לנו עשר גדול והון רב מידך הרחבה והמלאה, העשירה והפתוחה, ויהיה בתינו מלא ברכת ה'.

אבינו אב הרחמן היה נא קרוב לישועתנו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, דלות מעשים בשורף. קרב חסד וצדקה מאליך, כי בן הרבך לעשות חסד חנם עם כל ברירה. אתה האל המתנהג בחסידות, הנותן ליעבב פת, העושה צדקות עם כל בשר ורוח, ותנון ורחום נקראת, כפתוב תנון ורחום ה' ארך אפים וגדל חסד, טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו.

ברכת אליהו

אל מלא רחמים אתה ידעת בצרות נפשינו, ולפניך גלוי וידוע כל מחסורנו
וכל צרכינו. ה' נגדך כל תאותנו ואנחתינו ממך לא נסתרה. מהר
יקדמונו רחמיך וחיושה לעזרתנו ועשה למען שמך שלא יתחלל פנו. לא לנו
ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד. חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת
כל פה.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

אשת חיל

אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה.

בטח בה לב בעלה, ושלל לא יחסר.

גמלתהו טוב ולא רע, כל ימי חייה.

ירשה צמר ופשתים, ותעש בחפץ בפיה.

היתה פאניות סוחר, ממרחק תביא לחמה.

ותקם בעוד לילה, ותתן טרף לביתה וחק לנערתייה.

ברכת אליהו

זְמַמָּה שְׂדֵה וּתְקַחְהוּ, מִפְּרֵי כִפִּיָּה נְמַעָה כָּרֶם.
חֲנֻגָּה בְּעוֹז מְתַנֶּיֶה, וּתְאֲמִיץ זְרוּעֹתֶיהָ.
מְעַמָּה בִּי טוֹב סְחָרָה, לֹא יִכְבֶּה בַלִּילָה נְרָה.
יְדִיָּה שְׁלַחָה בְּבִישׁוֹר, וְכִפִּיָּה תִמְכּוּ פְלֶד.
כִּפְּיָה פְּרִשָּׂה לְעֵנִי, וְיְדִיָּה שְׁלַחָה לְאַבְיוֹן.
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג, כִּי כָּל בֵּיתָהּ לָבֵשׁ שָׁנִים.
מְרַבְּדִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ.
נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ.
סְרִינ עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹּר, וְחַגּוֹר נְתַנָּה לְכַנְעֵנִי.
עֵז וְתִדְרָר לְבוּשָׁהּ, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן.
כִּפִּיָּה פִתְחָה בְּחִכְמָהּ, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ.
צֹפִיָּה הִלְיָכוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל.
קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ.
רַבּוֹת בְּנֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאַתָּה עֲלִית עַל־כְּלָנָהּ.
שִׁקֵּר תַחֵן וְהַבֵּל תִּיפֵי, אִשָּׁה יִרְאַת־ה' הִיא תִתְהַלָּל.
תִּנְנוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדִיָּהּ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.

לְמַנְצַחַ עַל-שִׁשְׁנַיִם לְבָנַי-קָרַח מִשְׁפִּיל שִׁיר יְדִידַת: רָחַשׁ לְבִי דְבַר
 מֵזֶב אֵמֵר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנֵי עַט סוֹפֵר מְהִיר: יַפְיִפִּית מִבְּנֵי
 אָדָם הַיּוֹצֵק חַן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל בֶּן בְּרַכָּה אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲנוּר תְּרַבֶּךָ עַל יָרֵךְ
 גְּבוּר הוֹדֵךְ וְהִדְרֶךְ: וְהִדְרֶךְ צִלַח רֶכֶב עַל-דְּבַר-אֶמֶת וְעֵנְוָה-צֶדֶק וְתוֹרָה
 נוֹרְאוֹת יְמִינֶךָ: חֲצִיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחֲתֶיךָ יִפְלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: בְּסֵאֵף
 אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ: אֲהַבֶּתָּ צֶדֶק וְתִשְׁנֵא רִשְׁע
 עַל-בֶּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶךָ: מֵר-וְאַהֲלוֹת קִצְיָעוֹת
 כָּל-בְּגֵדֶיךָ מִן-הַיְכָלִי שֵׁן מִנִּי שִׁמְחֹה: בְּנוֹת מְלָכִים בְּיַקְרוֹתֶיךָ נִצְבָּה שִׁגְל
 לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם אוֹפִיר: שְׁמַעִי-בַת וְרֵאִי וְהִטִּי אֹזְנֶךָ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ:
 וַיִּתְאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֹךְ כִּי-הוּא אֲדַנֶּיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי-לוֹ: וּבַת-צַר בְּמִנְחָה פִּנְיֶךָ יִחַלּוּ
 עֲשִׂירֵי עָם: כָּל-כְּבוֹדָה בַּת-מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: לְרַקְמוֹת
 תוֹבֵל לְמֶלֶךְ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָהּ: תוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחָת וְגִיל
 תְּבֹאִינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֵיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל-
 הָאָרֶץ: אִזְכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל-דֶּר וְדֶר עַל-בֶּן עַמִּים יְהוּדוֹךָ לְעוֹלָם וְעַד:

(תהלים פרק מ"ה)

ברכת אליהו

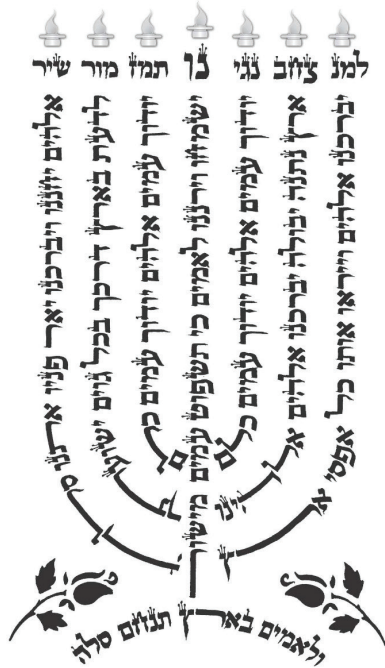
וּתְתַפְּלֵל תְּנָה וּתְאָמַר עָלַי לְפִי בִּיהוֹת רַמָּה קָרְנֵי בִּיהוֹת רָחֵב פִּי עַל
אוֹיְבֵי כִּי שְׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתְךָ: אֵין קְדוּשׁ כִּי יְהוָה כִּי אֵין בְּלִתְךָ
וְאֵין צוּר פְּאֹלְהֵינוּ: אֵל תִּרְבּוּ תִרְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל
דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּנָנוּ עֲלֹלוֹת: קִשְׁת גְּבָרִים חֲתָמִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל:
שְׁבָעִים בְּלָחֶם נִשְׁפְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד עֶקְרָה יִלְדָה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים
אֲמָלְלָה: יְהוָה מְמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר
מִשְׁפִּיל אֵף מְרוֹמִם: מְקוֹם מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבוּיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם
גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִגְחַלֵּם כִּי לַיהוָה מְצַקֵּי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְל: רַגְלֵי
חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁד יִדְמוּ כִּי לֹא בִכְחַ וְגִבּוֹר אִישׁ: יְהוָה יַחַתּוּ
מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׂמַיִם יָרַעַם יְהוָה יִדִּין אֲפָסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכּוֹ וַיָּרַם קָרְן
מְשִׁיחוֹ: (שְׂמוּאֵל-א, פֶּרֶק ב, פְּסוּקִים א-י)

שִׁיר לְמַעְלֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה
עִשָׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֵל יָנוּם, שְׁמֹרֶךָ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֹרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם
הַשָּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיִּרַח בְּלִילָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ:
יְהוָה יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבואֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (תְּהִלִּים קכ"א)

ברכת אליהו

שירי יהודה
תמיד

חזקת שלטת יצור פחית שליו ציית בשכמלוי

אבג יתן קרע שופן נגד יכש בשר צרת

לְמַנְצַח בְּנִינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ. יְאֹר פְּנֵינוּ אֶתְנֵנוּ.
 סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה. בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתְהוּ: יוֹדוּךָ עַמּוּם
 אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמּוּם כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמּוּם מִיִּשְׂרָאֵל.
 וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמּוּם אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמּוּם כָּלָם: אֶרֶץ
 נְתַנָּה יְבוּלָה. יְבַרְכְּנוּ אֱלֹהֵינוּ: וְיִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים. וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי
 אֶרֶץ. (תהלים ס"ו)

ברכת אליהו

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לִיהוָה כִּי-טוֹב
הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים
לְעִשָׂה נִפְלְאוֹת וְגִדְלוֹת לְבָדוֹ
לְעִשָׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה
לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם
לְעִשָׂה אוֹרִים וְגִדְלוֹת
אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם
אֶת-הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשַׁלֵּת בַּלַּיְלָה
לְמַכָּה מְצָרִים בְּבַכּוֹרֵיהֶם
וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְוּעַ נְטוּיָה
לְגוֹר יַם-סוּף לְגוֹרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וַנַּעַר פְּרַעֲהַ וְחִילּוֹ בַּיַם-סוּף
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר
לְמַכָּה מְלָכִים וְגִדְלוֹת
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וַלְעֹזַג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
שֶׁבִשְׁפָלְנוּ זָכַר לָנוּ
וַיַּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

(תהלים קל"ו)

בר יוחאי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרִיד
שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרִיד:

בר יוחאי שָׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, נְמִשְׁחַת מִפְּדֵת הַקֹּדֶשׁ, נְשִׂאת צִיץ נֹר
הַקֹּדֶשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ פְּאֵרִיד: מלכות

בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּת, יוֹם נִסְתָּה, יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחֲתָהּ, בְּמַעַרְת צוּרִים
שִׁעֲמַדְתָּ, שָׁם קָנִיתָ הוֹרֵד וְתִרְדֵּד: יסוד

בר יוחאי עֲצֵי שֹׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְיָ הֵם לוֹמְדִים, אֹרֶז מִפְּלֵא אֹרֶז
הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים, הֲלֵא הַמָּה יוֹרֵד מוֹרִיד: נצח הוד

בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תַפּוּחִים, עֲלִיתָ לְלִקּוֹשׁ בּוֹ מְרַקְחִים, סוּד תּוֹרָה
כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמְרָ בְּעִבּוּרֵד: תפארת

בר יוחאי נְאֻזְרָת בְּגַבּוּרָה, וּבְמִלְחָמַת אִישׁ דֵּת הַשְּׁעָרָה, וְחֶרֶב
הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלֶפֶת נֶגֶד צוּרִרֵד: גבורה

בר יוחאי לְמִקּוֹם אֲבָנֵי שֵׁשׁ, הַנִּעְתָּ לְפָנֵי אַרְיָה לִישׁ, גַּם גָּלַת
בוֹתְרַת עַל עֵישׁ, תִּשְׁוֹרֵי וּפְיֵי יִשׁוּרֵד: חסד

ברכת אליהו

בר יזחאי בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, כּוּן יְרוּךְ מִחֲדָשׁ חֲדָשִׁים, שִׁבְעַת שְׁבִתוֹת סוּד

חֲמוּשִׁים, קִשְׂרֵת קִשְׂרֵי שִׁ"ן קִשְׂרֵיךְ: בֵּינָה

בר יזחאי יו"ד חֲכָמָה קְדוּמָה, הַשְׁקִפְתָּ לְכַבֹּדוֹ פְּנִימָה, וְשְׁלוּשִׁים

וְשֵׁתִים] ל"ב נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת פְּרוּב מִמְּשַׁח

זֵיו, אֹרֶךְ: חֲכָמָה

בר יזחאי אֹר מִפְּלֵא רוּם מַעְלָה, יִרְאֶת מִלְּהַבִּישׁ כִּי רַב לָהּ,

תַּעֲלֹמָה וְאֵין קוֹרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרֶךְ: כֶּתֶר

בר יזחאי אֲשֵׁרֵי יוֹלְדֵתְךָ, אֲשֵׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֵׁרֵי הָעוֹמְדִים

עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֵשֶׁן תִּמְיָה וְאוֹרֶיךָ:

בר יזחאי נִמְשַׁחַת אֲשֵׁרֶיךָ שְׁמֵן

שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיךָ: בר יזחאי

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לִחְיֵי רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לִחְיֵי רַבִּי שְׂמֵעוֹן צְדִיקָאִי:

א. יֵשׁ אֱלֹקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִתְהוּ, יָב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ב. רוּךְ הוּא מְפִי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִתְרִיוֹן, מְאֹר גָּדִיל הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ג. בּוֹר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע וְחֲכָמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ד. רֵשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ה. חָבֵא בְּתוֹךְ מְעָרָה, מְפִנֵי הַנְּזָרָה, שָׁם לָמַד סִתְרֵי תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ו. שָׁם נִבְרָא מַעְיָן לוֹ, וְחָרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחֶבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ז. כֶּר צְדִיק לְבִרְכָה, יֵדִין רִיבָא וְגַב רִיבָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי: וְאָמַרְתֶּם

ח דַּשׁ כַּמָּה הֶלְכוֹת, הֵם בַּמִּשְׁנָה עֲרוּכוֹת, זֶה
הַמְרָגִיז מִמְלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

ט הִר אֶת עֵיר טְבַרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ
לוֹ מִשְׁמַיָּא, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

י דַּע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל
כַּמָּה גְּזוֹרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

כ ל יָמָיו אֲשֶׁר חָתָה, אוֹת הַקֶּשֶׁת לֹא נִתְּיָה, כִּי
הוּא אוֹת עוֹלָם חָתָה, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

ל כָּל יִשְׂרָאֵל הָאֵיר, בְּסוּד תּוֹרָה הַבְּהִיר, כְּאוֹר
הַחֲמָה מְזַהֵיר, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

מ קוֹם בְּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אֲחֵיָה, זֶה מִבְּנֵי
עֲלִיָּה, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

נ חָמַד מְאֹד לְמַעֲלָה, זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, בְּתַר
עֲלִיּוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

ס יְנִי סִינִי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי שְׂבַח־בּוֹרָה, מִפְּנֵי תִצֵּא
תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

ע שָׂה שְׂבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּתְקַן
הָעֲלִיּוֹנִים, אֲדוֹנֵנוּ בַר יוֹחָאי: וְאָמְרָתֶם

ברכת אליהו

פ תח את פיו בחכמה, הוציא אור תעלומה,
תקן זְהַרֵי חֶמְדָּה, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי: וְאִמְרָתֶם

צ דִּיק יְסוּד הָעוֹזָם, גָּלָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם, יְכוֹל
לְפַטוֹר הָעוֹזָם, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי: וְאִמְרָתֶם

ק וְלוֹ זִמְר עָרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל
הַלְחוּצִים, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי: וְאִמְרָתֶם

ך אָה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים, עֵת גָּלָה
סוּד נִסְתָּרִים, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי: וְאִמְרָתֶם

ש לֹא רַב עַל מְשַׁכְּבוֹ, מִהֲיָפִיו וּמִהֲטוֹבוֹ, דוֹבֵר
אַמֶּת בְּלִבּוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי: וְאִמְרָתֶם

ת וְרַתּוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יִמְלִיץ
טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאֵי:

ברכת אליהו

מֵעֵזוֹ צוֹר יִשׁוּעָתִי לֶךְ נֹאֵה לְשִׁבְתִּי. תִּפְוֹן בֵּית תִּפְלָתִי וְשֵׁם תּוֹדָה
נִזְבַּח. לְעֵת תִּכְיִן מִטְּבַח מִצֶּר הַמְּנַבֵּחַ. אֲזוּ אֲנִמּוֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר

תְּנַפֵּת הַמִּזְבֵּחַ:

רְעוֹת שְׁבַעָה נִפְשֵׁי בְּיָגוֹן כַּחֲוֵי כְלָה חַיִּי מִרְרוּ בְּקִשֵׁי בְּשַׁעְבוֹד מְלֻכוֹת
עֲגָלָה וּבִידוֹ הַגְּדוּלָה הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה חֵיל פְּרָעָה וְכָל זָרְעוֹ

יָרְדוּ בְּאֶבֶן בְּמִצוּלָה:

יְדִבִּיר קִדְשׁוֹ הִבִּיאֲנִי וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַמְתִּי וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלֵנִי כִּי זָרִים
עֲבַדְתִּי וַיִּזְן רַעַל מִסִּסְתִּי כַּמַּעֲט שְׁעַבְרָתִי קִיץ בְּכָל זָרְבָבֵל לְקִיץ

שְׁבָעִים נוֹשַׁעְתִּי:

כָּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ בְּקִנְשׁ אֲנִי בֵּן הַמְּדָתָא וְנִהְיִיתָה לוֹ לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ
וְנִאוֹתוֹ נִשְׁבְּתָה רֹאשׁ יְמֵינִי נִשְׁאֵת וְאוֹיֵב שָׁמוֹ מְחִיתָ רֵב בְּנֵי

וּקְנִינֵי עַל הָעֵץ תְּלִיתָ:

וַיִּנֵּם נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזֵי בֵימֵי הַשָּׁמַיִם וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְּדְלֵי וְטַמְאוּ כָּל-
הַשָּׁמַיִם וּמִנּוֹתָר קִנְקָנִים נַעֲשָׂה גַם לְשׁוֹשְׁנִים בְּנֵי בֵינָה יְמֵי

שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרַנְנִים:

חֲשׂוּף זְרוּעַ קְרִישָׁךְ וְקָרֵב קִיץ הַיְשׁוּעָה נָקָם נִקְמַת עֲבָדֶיךָ מֵאִמָּה
הַרְשָׁעָה כִּי אֲרָכָה לָנוּ הַשָּׁעָה וְאִין קִיץ לִימֵי הָרָעָה דַּחַח אֲדָמוֹן

בְּצֵל צִלְמוֹן הָקָם לָנוּ רוּעָה שְׁבַעָה:

ברכת הבנים

ישתבח ויתעלה שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים
יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם
ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה
כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
ומעולם ועד עולם אתה אל

על הבנים לנשק ידי הוריהם,
וטוב שהאב יניח ידיו על ראשם ויברכם:

לבן: **ישמך אלהים באפרים וכמנשה:**
לבת: **ישימך אלהים בשרה, רבקה, רחל ולאה:**

וממשיכים לבנים ובנות:

יברכך יהוה אלהיך יאהרונתי וישמךך: יאר יהוה אלהיך יאהרונתי
פניו אליך ויחנךך: ישא יהוה אלהיך יאהרונתי פניו אליך וישם
לך שלום:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, שִׁיתֵן בְּלִבָּךְ אֶהְבֵּתוֹ, וְתִהְיֶה
 יְרֵאת ה' עַל פָּנֶיךָ כָּל יְמֵיךָ שְׁלֵא תַחֲטֵא, וִיהִי חֲשֻׁקְךָ בְּתוֹרַה
 וּמִצְוֹת. עֵינֶיךָ לְנֹכַח יִבְיטוּ, פִּיךָ יְדַבֵּר חֻכְמוֹת, וְלִבָּךְ יִהְיֶה תְבוּנוֹת
 יִדְיָךְ יַעֲסֻקוּ בְּמִצְוֹת, רַגְלֶיךָ יְרוּצוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם. יִתֵּן
 לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת צַדִּיקִים וְצַדִּיקוֹת עוֹסְקִים בְּתוֹרַה וּבְמִצְוֹת כָּל
 יְמֵיהֶם, וִיהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ, וַיִּזְמִין לְךָ פְּרִנְסָתְךָ בְּנִחַת וּבְרוּחַ מִתְנַחַת
 יָדוֹ הִרְחֵבָה וְלֹא עַל יְדֵי מִתְנַת בָּשָׂר וָדָם, פְּרִנְסָה שֶׁתִּהְיֶה פָּנָי
 לַעֲבוֹדַת הַשָּׁם, וַיִּתְמִיד בְּרִיאוֹתֶיךָ וַיִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח
 אֲבָרֶיךָ וּבִשְׁס"ה גִּידֶיךָ וְתַפְתֵּב וְתַחֲתֵם לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבֵּים בְּתוֹךְ
 וְעַם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ לַעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרַךְ, אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן:
 ואפשר עוד לברך את הבנים והבנות לפי הצורך.

תפילת הרש"ש:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחָא עִתָּהּ עֵת רְצוֹן
 וַיִּמְשֶׁךְ אֹר גָּדוֹל וְשַׁפַּע גָּדוֹל לְשָׂרְשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים, וּמִשְׂרָשִׁים
 הָעֲלִיּוֹנִים יִמְשֶׁךְ לְפָרְצוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים, וּמִהַפְרָצוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים
 לְהַפְרָצוּפִים הַתְּחֹתוֹנִים. וַיִּתְּפֹשֵׁט הַשַּׁפַּע מֵאֶחָד לְאֶחָד מֵרֹאשׁ וְעַד
 סוּף, כְּפִי הַסֶּדֶר הָרְאוּי לָהֶם, וַיִּתְּמַתְּקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין. וְגַם
 יִמְשֶׁךְ שַׁפַּע גָּדוֹל מִמְּלָכוֹת דְּעֵתִיק הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּמַלְכוּת דַּא"א, לְהַאִיר
 וּלְהַשְׁפִּיעַ שַׁפַּע גָּדוֹל לְמַלְכוּת נִקְבָּא קַדִּישָׁא דו"א. לְהַשְׁלִים בְּגִינְהָ
 וְתַקְוִינְהָ. וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה. וּמִמְּנָה יִמְשֶׁךְ שַׁפַּע גָּדוֹל
 לְמַלְכָּא מִשִּׁיחָא וְנַחֲהָ עֲלֵיו רוּחַ ה' רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה
 רוּחַ דְּעֵת וַיִּרְאֵת ה'. וְחֲזִינוּ מֵאַתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, וְקַיִם בְּנוֹ
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב עַל יְדֵי יִרְמְיָה הַנְּבִיא, כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת
 אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הַהֵם נְאֻם ה' נָתַתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּקֶרֶב
 וְעַל לִבָּם אֶכְתָּבֶנָּה, וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם, וְלֹא
 יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רַעְהוּ וְאִישׁ אֶת אַחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת ה' כִּי בָלָם
 יַדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּם נְאֻם ה', כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וּלְחַטָּאתָם
 לֹא אֶזְכֹּר עוֹד. וְנֹאמַר עַל יְדֵי יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת
 ה' כְּפִיִּים לַיִם מְכַסִּים:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיחָא עִתָּהּ עֵת רְצוֹן
 וַיִּמְשֶׁךְ מִמְּקוֹר הַחַיִּים הָעֲלִיּוֹנִים שַׁפַּע בְּרָכָה עֲלִיוֹנָה וּקְדוּשָׁה
 עֲלִיוֹנָה לְחֲכָמָה דְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. וְתַפְתַּח מְקוֹר אוֹתָהּ הַחֲכָמָה
 מַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה, לְהַשְׁפִּיעַ קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה וּבְרָכָה רַבָּה לְשָׂרְשֵׁי

מקורות העליונים של שרשי החסדים העליונים ורחמים הגדולים. ותפתח האוצר הטוב העליון השמים העליונים. ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לכל הפרצופים העליונים של כל העולמות הקדושים. ולשרשי נרנח"י ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לירושלים העליונה ולבית המקדש העליון. ותפתח חלוניה ושעריה של ירושלים העליונה ושל בית המקדש העליון. ותשמע ותקבל ברחמים וברצון את תפלתינו על ידי (שמועאל), שהוא בכתר דחכמה דיצירה, שמקורו הוא שם אהוה, ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לשכינה לתת לה פח גדול לצאת מתוך הקלפות, ולפשוט מעליה בגדים שאינם ראויים, ותלביש אותה פורפירא עלאה קדישא. ותן לה פח גדול לצאת עמה כל נצוצי הקדשה שבקלפה, חיל בלע ויקיאנו (חב"ו) מבטנו יורישנו אל, ולהעלותה אל מקומה ושרשה העליון דעץ החיים. וברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. ותשפיע לנו תורה ותיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש. ושבע את העולם בלוי משוכה, ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנות ידך, ויכבשו רחמיך את בעסך ויגלו רחמיך על מדותיך, ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ותבנס לנו לפני משורת הדין. ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, ויעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד וזכוננו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלוש, ותשוב ותרם

ברכת אליהו

על שכינתך ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו במהרה בימינו:

אבינו מלפניו אלהינו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין הגוים,
ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ. והביאנו ה' אלהינו לציון עירך ברנה,
ולירושלים עיר מקדשך בשמחת עולם. אנא אלהינו ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותינו, תמידין כסדרן ומוספין בהלכתן:

ובכן תן כבוד לעמך תהלה ליראך, ותקנה טובה לדורשך, ופתחון
פה למיחלים לך, שמחה לארצך, שישון לעירך, וצמיחת קרן
לדוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו, וחסידים ברנה יגילו,
ועולתה תקפץ פיה, והרשעה בלה בעשן תכלה, כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך, בחר ציון משכן
כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, בפתוב בדברי קדשך,
ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אלא
שחשואור שבעיסה מעכב. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתזכנו ותסיענו ותעזרנו תמיד, ותצילנו מיצר הרע,
ותצילנו מעין הרע, ותלמדנו לעשות רצונך, ותנחנו בארח מישור,
ותתקננו בעצה טובה מלפניך. ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל
לשמע ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד

ברכת אליהו

תִּזְרְתֶךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַר לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְרַחֲמֶיךָ ה' וְחַסְדֶיךָ אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח סֵלָה וְעַד. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ תִּזְכְּנוּ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ פְּרָאוּי בְּכֹונֵת הַלֵּב, וְתִזְכְּנוּ לְשִׁמְעַע קְדָשָׁה מְלֻמְעָלָה בְּתַפְלָתֵנוּ. וְזַכְּנוּ לְהַרִיחַ רִיחַ קְדוֹשׁ. וְזַכְּנוּ שְׂיִתְקַנִּים בָּנוּ בְּעֵת תַּפְלָתֵנוּ מִזֶּה שְׁאֹמֵר דָּוָד עֲבַדְךָ, רוּחַ ה' דִּבֵּר בִּי וּמָלְתוּ עָלַי לְשׁוֹנֵי. וְזַכְּנוּ לְזַכֵּךְ נַפְשֵׁנוּ וּלְהַאֲוִיר בָּהּ, וּלְהוֹסִיף בָּהּ בַּח וְהַאֲרֵה גְדוּלָּה, וּלְהַתְקַשֵּׁר לְמַעְלָה בְּקְדָשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, וְתַמִּיד תִּנְשָׂרָה וְתַחֲוֹל עָלֵינוּ קְדָשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִשְׁחִית, וְתַצִּילֵנוּ מִשְׁעַבֹּד מַלְכוּיֹת, וּמִחֲבָלֵי מִשִּׁיחַ, וּמִמְלַחֲמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּהֶנֶם וּמִחַבּוּט הַקֶּבֶר. וְתַצִּילֵנוּ מִעֲנִיּוֹת תוֹרָה וּמִעֲנִיּוֹת מִצְוֹת וּמִעֲנִיּוֹת מָמוֹן, וּמִדְּלוֹת וּמִחֲסָרוֹן כִּיס. וְתַצִּילֵנוּ מִדְּבַר וּמִמְגַפָּה וּמִכָּל גְּזֻרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְתַבְטִיל בַּח כָּל הַצָּרִים לָנוּ. וְתַבְטִיל בַּח כָּל הַמְשֻׁטְיָנִים וְהַמְקַטְרְגִים עָלֵינוּ, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם בַּח לְהַשְׁטִין וּלְקַטְרֵג עָלֵינוּ, וְתַצִּוֵּה לְמַלְאֲכֵיךָ מִלְאֲכֵי הַשָּׁרָת וּלְכָל הַנְּאֻצְלִים וְהַנְּבָרָאִים וְהַיְצוּרִים וְהַנְּעֻשִׁים, לְעֹזֵר לָנוּ וְלֹא יַעֲנֵנוּ וְלֹא יִמָּץ בּוֹחֵנוּ, וְלֹא יִהְיוּ צָרִים לָנוּ, וְלֹא יִהְיוּ מְשֻׁטְיָנִים אוֹתָנוּ, אֲלֵא יִהְיוּ הַכֹּל עוֹזְרִים וּמְסִיעִים אוֹתָנוּ. וְנִהְיֶה אֲהוּבִים לְמַעְלָה וְנִחְמָדִים לְמַטָּה, וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעַד. וְתִזְכְּנוּ לְבָנִים צַדִּיקִים חֲסִידִים קְדוֹשִׁים, וְנִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ לְנוֹי וּלְתֹאֵר וּלְכַח וּלְעֵשֶׂר וּלְגִבּוֹרָה, וּלְחֻכְמָה וּלְבִינָה וּלְדַעַת וּלְזִקְנָה וּלְשִׁיבָה טוֹבָה, וַיְהִי לִבֵּנוּ מְסוּר בְּיַדֵּנוּ, וְתַעֲזְרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעַבְדְּתֶךָ אָמֵן:

תפילה מבעל נועם אלימלך זי"ע

דברי בקשות ותחנונים ברוחניות ובגשמיות

התפלה שלהלן הברה על ידי הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע. התפלה כוללת דברי רצוי לפני מלך המלכים על חטאינו שאינם במקד ובמעל חלילה, והבעת צער על פה, דברי תחנונים שיחזן הקב"ה גם מי שאינו הגון, שיסיר ממנו את הרע ויציילנו מעברות ואסורים, ויביאנו לטוב, יזכנו לאהבתו ויחזקנו ויחזקנו את האלי, למעשים טובים ולמדות טובות ולפרנסה טובה, ועוד.

התפלה נפוצה מאד, ושנים ספורות אחר פטירת הרה"ק מהרא"ז זי"ע, כבר נכללה בסדורי התפלה, כמו סדור הורא שיצא לאור בשנת תקע"ז. כמו כן קיים נסח מרחב יותר של התפלה, שקבל הרה"ק רבי יצחק יעקב מביאלה זי"ע מהרה"ק רבי שמעון מפעליחוב זי"ע תלמיד החוזה מלובלין וצוקללה"ה.

יש שאמרו תפלה זו מדי יום ביאמו, ומאידך יש שאמרו רק בעתות רצון, כמו בלי 'כל נדר' או ביום הכפורים בשחרית. כמו כן תרגמה התפלה לאידיש עבור הנשים ובכמה נסחאות, התפלה אף נפוצה בין עדות המזרח, והיא מופיעה בסדור 'בית תפלה' של בעל 'פלא יועץ', שהורה לאמרה בכל יום ולפחות בעשרת ימי תשובה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שזמיע קול שונעת עתירה, ומאזין לקול תפלת עמו ישראל ברחמי, שתכין לבנו ותכוין מחשבותינו, ותשגור תפלתנו בפנינו, ותקשיב אזנה לשמע בקול תפלת עבדיך המתחננים אליך בקול שונעה ורוח נשברה. ואתה אל רחום, ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים תמחל ותסלח ותכפר לנו ולכל עמך בית ישראל, את כל מה שחטאנו והעוינו והרשענו ופשענו לפניך, כי גלוי וידוע לפניך כי לא במקד ובמעל חלילה וחלילה מרינו את פיך ודברי תורתך ומצותיך, כי אם מרב היצר הרע הבויער בקרבנו תמיד, לא ינוח ולא ישקט עד אשר מביאנו אל תאזת העולם השפל הזה ואל

הבִּלְיוֹ, וּמִבְּלֵב אֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְאִפְלוּ בְּשִׁעָה
שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ הוּא
מִבְּלֵב אֶת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתַחֲבוּלוֹתָיו, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים
לְעֹמֵד נִגְדוֹ כִּי נַחֲלֵשׁ שִׁכְלָנוּ וּמוֹחָנוּ עַד מְאֹד, וְכִשְׁל פָּחַ
הַסֶּבֶל מְרַב הַתְּאוּוֹת וּמְרַב טְרִדַת הַזְּמַן:

לְכֵן אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן, עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל
יְדֵי נְאֻמַּן בֵּיתְךָ, וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אַחַן וְרַחֲמֵתִי אֶת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנֶם לְבִרְכָה אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ
הַגּוֹן וְאִינוּ כְּדֹאֵי, כִּי בֶן דְּרַבָּךְ לְהִיטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים, כִּי נִלְוִי
וְיִדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנַקְתָּנוּ וְצַעֲרָנוּ וְשִׁיחָנוּ עַל אֲשֶׁר אִין אָנוּ יְכוּלִים
לְקָרֵב עִצְמוֹנוּ לְעַבּוֹדְתֶךָ, וּלְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים.
אַהֲוָה עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי עָלֵינוּ מְאֹד, אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים:

וְאַתָּה תַּעֲזֹרֵר נָא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרַבִּים עָלֵינוּ,
לְגַרֵשׁ וּלְבַעַר אֶת יְצָרְנוּ הָרַע מִקְרַבְנוּ, וְתִגְעַר בּוֹ
שְׂיִסוּר וַיִּלְךְ מֵאַתָּנוּ, וְאֵל יִסִּית אוֹתָנוּ לְהַדִּיחָנוּ מֵעַבּוֹדְתֶךָ
חֲלִילָה, וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם מִחֲשֶׁבֶת רָעָה הֵן בְּהַקִּיץ הֵן
בְּחֵלוֹם חֲלִילָה, בְּפָרֵט בְּעֵת שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ,
אוּ בְּשִׁעָה שְׁאַנְחָנוּ לוֹמְדִים תּוֹרְתֶךָ, וּבְשִׁעָה שְׁאַנְחָנוּ עוֹסְקִים
בְּמִצְוֹתֶיךָ, תִּהְיֶה מַחְשְׁבֵתָנוּ זָכָה צְלוּלָה וּבְרוּרָה וְחֻזְקָה
בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שְׁלָם כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב עִמָּנוּ. וְתַעֲזֹרֵר לְבַבְנוּ
וּלְבַב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְיַחֲדָךְ בְּאַמֶּת וּבְאַהֲבָה, לְעַבְדְּךָ
עַבּוֹדָה הַיְשָׁרָה הַמְקַבֵּלֶת לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ. וְתִקְבַע אֲמוּנָתְךָ

ברכת אליהו

בְּלַבְנוּ תְּמִיד בְּלִי הַפֶּסֶק, וּתְהֵא אַמוּנְתְּךָ קְשׁוּרָה בְּלַבְנוּ
כִּי תֵדָר שְׁלֵא תִמוּט. וְתַעֲבִיר מֵעֲלֵינוּ כָּל הַמַּסְכִּים הַמְבַדֵּילִים
בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל הַמְכַשׁוּלוֹת
וְטַעֲיוֹת:

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאֵל תַּטְּשֵׁנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ, וּתְהֵא עִם פִּינוּ בְּעֵת
הַטִּיפְנוּ, וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדְנוּ, וְעִם לַבְנוּ בְּעֵת
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וּתְזַכֵּנוּ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁנִּיחַד
אֶת לְבָבְנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְדַבְּרֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ וְכָל תְּנוּעוֹתֵינוּ
וְהַרְגָּשׁוֹתֵינוּ, הַיְדוּעוֹת לָנוּ וְשִׂאֵינָן יְדוּעוֹת לָנוּ, הַנְּגַלוֹת
וְהַנְּסֻתָרוֹת, שֶׁיְהֵא הַכָּל מִיחַד אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים בְּלִי שׁוּם
מַחְשְׁבֵת פְּסוּל חֲלִילָה, וְטַהַר לַבְנוּ, וְקִדְשֵׁנוּ, וְזָרַק עֲלֵינוּ מִים
טְהוּרִים וְטַהַרְנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלָתְךָ. וְתַטַּע אַהֲבָתְךָ וְיִרְאַתְךָ
בְּלַבְנוּ תְּמִיד בְּלִי הַפֶּסֶק בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן וּבְכָל מְקוֹם,
בְּלִכְתָּנוּ וּבְשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, תִּבְעַר תְּמִיד רוּחַ קְדֻשָּׁה בְּקַרְבָּנוּ,
וְנִשְׁעָנִים תְּמִיד בְּךָ וּבְגִדְלָתְךָ וּבְאַהֲבָתְךָ וּבִירְאַתְךָ, וּבְתוֹרַתְךָ
שׁוֹבְכָתָב וְשֹׁבְעַל פֶּה הַנְּגַלָּה וְהַנְּסֻתָר, וּבְמַצּוֹתֶיךָ, לִיחַד שְׁמֶךָ
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא:

וְתִשְׁמְרֵנוּ מִן הַפְּגִיזוֹת וְהַנְּאֻזוֹת וּמִן הַפְּעַם וְהַקְּפָדְנוֹת
וְהַעֲצָבוֹת וְהַרְכִּילוֹת, וְשִׂאֵר מַדּוֹת רְעוּזוֹת, וּמִכָּל
דְּבַר הַמַּפְסִיד עֲבוּדְתְּךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוּרָה הַחֲבִיבָה עֲלֵינוּ.
וְתִשְׁפִיעַ רוּחַ קְדֻשָּׁה עֲלֵינוּ שֶׁנִּהְיָה דְבָקִים בְּךָ, וְשֶׁנִּשְׁתַּוְּקָה
תְּמִיד אֵלֶיךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וּמִמְדַרְגָּה לְמִדְרָגָה תַּעֲלֵנוּ, שֶׁנִּזְכָּה

ברכת אליהו

לְבוֹא לְמַעַלְתַּת אַבּוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
וְזִכְוֹתָם תַּעֲמֹד לָנוּ שְׁתִּשְׁמַע בְּקוֹל תַּפְלָתָנוּ, שְׁנֵהִיָּה תְּמִיד
נַעֲנִים בְּעֵת שְׁנֵת־פֶּלֶל אֵלֶיךָ עָלֵינוּ, אוֹ עַל שׁוֹם אָדָם מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, עַל יְחִיד אוֹ עַל רַבִּים, וְתִשְׁמַח וְתִתְפָּאֵר בָּנוּ, וְנַעֲשֶׂה
פְּרִי לְמַעַלָּה וְיִשְׂרָשׁ לְמַטָּה:

וְאֵל תִּזְכֹּר לָנוּ חַטָּאתֵינוּ וּבִפְרֵט חַטָּאת נַעֲוִירֵנוּ, כְּמֵאֲמַר
דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם חַטָּאוֹת נַעֲוִירֵי וּפְשָׁעֵי אֵל
תִּזְכֹּר, וְתִתְפַּד עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לְזִכְוֹת, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
מַעֲוֹלָם הַתְּשׁוּבָה תְּמִיד הִרְהוֹר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּלֵב שְׁלָם,
וְלִתְקֵן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים.
וְתִצְלִלְנוּ מִקְּנָאת אִישׁ מִרַעְהוֹ, וְלֹא יַעֲלֶה קְנָאת אָדָם עַל
לִבְנוּ וְלֹא קְנָאתָנוּ עַל אַחֲרִים, אֲדַרְבֵּה תֵּן בְּלִבְנוּ שְׁנֵרְאָה
כָּל אֶחָד מֵעֲלוֹת חֲבֵרָנוּ וְלֹא חֶסְרוֹנָם, וְשִׁנְדַּבֵּר כָּל אֶחָד אֶת
חֲבֵרוֹ בְּדַרְךְ הַיֵּשֶׁר וְהַרְצוּי לְפָנֶיךָ, וְאֵל יַעֲלֶה שׁוֹם שְׁנֵאָה
מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה:

וְתַחֲזִיק הַתְּקַשְׁרוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ, בְּאֲשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ
שְׂיֵהָא הַכֹּל נַחַת רוּחַ אֵלֶיךָ, וְוָה עַקֵּר כְּפִנְתָנוּ. וְאִם
אִין לָנוּ שׁוֹכֵל לְכוּן אֶת לְבַבְנוּ לְפָנֶיךָ, אַתָּה תִּלְמַדְנוּ אֲשֶׁר יִדַע
בְּאַמֶּת כְּפִנְת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְעַל כָּל זֹאת מְתַחַנְנִים אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ, אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שְׁתַּקַּבֵּל אֶת תַּפְלָתָנוּ בְּרַחֲמִים
וּבְרַצוֹן אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן:

עד כאן התפילה הנפוצה

ברכת אליהו

המשך התפילה על פי הנוסח המורחב

שְׁתַּקְבַּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּאַהֲבָה וְרֻצּוֹן וְחֲנִינָה וְחַמְלָה,
בְּרַחֲמִים וּבְחַסְדִים הַגְּדוֹלִים תְּבִיאֵנוּ לְזוֹה מַה
שֶׁהִפְלָנוּ תַּחֲנַנְתָּנוּ לְפָנֶיךָ, אָבָל לֹא עַל יְדֵי צַעַר וְיַסּוּרִים אוֹ
חֲלָאִים רָעִים חָלִילָה וְנִסְיוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וּמְכַשׁוֹלוֹת, שֶׁתִּשְׁמְרֵנוּ
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים מִכָּל זֶה, כַּאֲשֶׁר יְדַעְנוּ בְּאַמֶּת כִּי כֵן דִּרְבָךְ
לְהִיטִיב לְבְרוּאֶיךָ חֲנָם רַב הַטּוֹבָה, וְאַתָּה לֹא יִגְוֹרְךָ רָע. וְאַל
תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּחַטָּאתֵינוּ, וְאַל תִּפְעַל עִמָּנוּ כְּמַפְעָלֵינוּ, כִּי אִם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים תִּתְּנֵהוּ עִמָּנוּ:

וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי רֻצּוֹן וְחַמְלָה, וְשְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֲנִינָה,
וְשְׁעָרֵי פְּרִנְסָה בְּמַלְוֵי וּבְרוּחַ, וְתַבְרַךְ אֶת מַעֲשֵׂי
יְדֵינוּ. וּמִי מֵאַנְשֵׁינוּ אֲשֶׁר פְּרִנְסָתוֹ הוּא מַחֲמַת שְׁמֻקְבָּל הוּא
פְּרִנְסָתוֹ מִכָּל אָדָם, תִּתֵּן בְּלֵב גְּדִיבֵי עַמְּךָ שִׁיפְתַּחוּ אֶת יָדָם
אֵלָיו בְּרוּחַ גְּדוֹל, וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה יִתְּנוּ, וְאַל יִגִּיעַ לוֹ שׁוֹם
צַעַר מַחֲמַת הַתְּקַבְּלוֹת הַהוּא, וְיִהְיֶה לוֹ תְּמִיד פְּרִנְסָתוֹ
וּפְרִנְסַת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו וְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו מְזַמְּנֵת לָהֶם
בְּרוּחַ גְּדוֹל בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאַסוּר, וּקְדָם שִׁיצְטַרְךָ אֵלָיו תְּבִיאֵהוּ
לוֹ מִקְדָּם פְּרִנְסָתוֹ. וּמִי מֵאַנְשֵׁינוּ הַעוֹסְקִים בְּאַיִזָּה מִשָּׂא וּמִתֵּן
אוֹ בְּמִלְאַכָּה, תַּבְרַךְ אֶת מַעֲשֵׂי יְדָיו, וְתַצְלִיחֵהוּ מְאֹד,
וְתִשְׁפִיעַ עָלָיו בְּרַב טוֹבָה שֶׁפַּעַת חַסְדְּךָ הַגְּדוֹל תְּמִיד, לְמַעַן
לֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם בְּטוֹל עֲבוֹדָתְךָ חָלִילָה:

וְתַסִּיר מֵעֲלֵינוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת לְעֲבוֹדָתְךָ הָאֱמִתִּית, וְתִשְׁלַח
לָנוּ מִלְּאַכִּיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים שִׁיִּסְעוּ לָנוּ בְּכָל

בחזתם הקדושים לטהר את מחשבותינו אליך לעבדך באמת ובתמים, מתוך שמחה והרחבת הלב, מרב כל. ונוקה לעבד אותך בכל לבבנו בשני יצרנו, ביצר טוב וביצר הרע, לכף את יצרנו הרע גם בן לעבודתך השלמה. ותק אשר אהבתנו יחד קשר חזק ואמיץ לא ישבת לעולם ולעולמי עולמים, ושגשמה במעשינו ובמעשי חברינו עד למאד. ותצילנו מכל צער וצרה וצוקה ומדחק פרנסה חלילה, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם, ותשמיענו בשורות טובות מכל ישראל עמך, ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם כל גזרות קשות ורעות, ותטה לב מלבנו ושריו ויועציו לטוב לנו כל הימים לגזר עלינו לטובה גזרות טובות. ושנהיה אהובים זה לזה אהבת אמת, אהבת ישר, אהבה המביאה לנו לישר עבודתך. ותלמדנו שבר טוב שגדע איך ללמד תורתך לשמה ולקיים מצותיך לשמן, ושנהנה בהם תמיד בכל התאמצות ובכל כחנו והשגתנו והשגת ידינו:

ותצילנו מן המאכלות אסורות ומן המשקים אסורים ומן המלבושים אסורים ומן המשגלים אסורים ומיתר הדברים הרעים אשר קצרה השגתנו לערכם לפניך. ואל יצא שום דבר מגונה או מכוער לא ממנו ולא מכל הנלוים אלינו ולא מכל סיעתנו, ותסתם פי המקטרגים מעלינו ומכל הנלוים אלינו ומעל כל סיעתנו, ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך

ובְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ וּבְעֵינַי הַצְדִּיקִים שְׂפִדוֹר, לְמַעַן יִלְמְדוּ אוֹתָנוּ
 תְּדַרְךְ הַטּוֹבָה וְהַיִּשְׁרָה לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם,
 וַיִּשְׁמְחוּ בָנוּ עַל־יוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְנִזְכָּה לְגַדֵּל אֶת בְּנֵינוּ לְתוֹרָה
 וְלַחֲפָה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְאֶת בְּנוֹתֵינוּ לַחֲפָה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים,
 הַבַּל לְעַבּוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאֵתְךָ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה
 וְהַרְחֵבָה, וְלִהְשִׂיאָם קִדְּם שְׂיֻגִיעוּ לְפָרְקָם, לְמַעַן יִהְיוּ שְׂמּוּרִים
 מִן הַחֲטָא וּמִן הַמְכַשּׁוֹלוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים, וְנִהְיֶה בְּלָנוּ יְכוּלִים
 לְהַסְפִּיקָם לַעֲשׂוֹת לָהֶם כָּל צְרָכָם טוֹב בְּרוּחַ גְּדוֹל כְּלֵי שׁוּם
 צַעַר וְיִסּוּרִים וְחִלָּאִים רְעִים:

שְׁמַע נָא בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, יַעֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ,
 וְאֵל תִּשְׁיִבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, וְשִׁמְעֵ וְהַאֲזִין וְהַקְשִׁב
 לְקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵנוּ, וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי
 לֹא מִנְּבִיָּה לְבָנוּ נִשְׂאָה לְבָנוּ לַעֲרֹךְ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ הַזֹּאת לְפָנֶיךָ,
 כִּי אִם בְּטַחֲוֵנוּ בְּךָ שְׂאֲנַחְנוּ בְּטוֹחִים בְּטוֹבְךָ הַגְּדוֹל בְּמָה
 שֶׁהִרְשִׁיתָ לָנוּ לְהַתְּפַלֵּל וְלַעֲרֹךְ שׁוּעַ וּלְבַקֵּשׁ כָּל הַצְּמַרְכוּתֵנוּ
 לְפָנֶיךָ, כִּי מִמֶּךָ הַבַּל, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה,
 אֲלֵמָּלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ לֹא תִּיהָ יְכוּל לֹא, בֵּן תַּתִּיחַ
 בְּעֶזְרֵתֵנוּ. וּמָה שְׂלֵא יִדְעֵנוּ אִיךָ וּמָה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֵנוּ לְפָנֶיךָ
 שְׂיִהְיֶה לְטוֹב לָנוּ בְּזֶה וּבְכָא, אֶתְּהָ תַשְׁלִים וְתַתְּקֵן הַבַּל
 בְּחִסְדְּךָ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים, וְתִגְמַר בְּעַדְנוּ לְטוֹבָה בְּכָל מָה
 שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרַחֲמֶיךָ וּלְחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ, כְּמוֹ שְׂאֲמַר
 דּוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְאֵל גִּמַר עָלֵי. אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן:

ברכת אליהו

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו, ורוח כל בשר תפאר
ותרומם וכרך מלפנו תמיד. מן העולם ועד העולם אתה
אל. ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל, ועונה
ומרחם, בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה:

אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות,
המהלל בכל התשפחות, המנהיג עולמו בחסד, ובריותיו
ברחמים. ויהוה אלהים אמת, לא יגום ולא יישן, המעורר ישנים,
והמקיץ נרדמים, מתיה מתים, ורופא חולים, פוקח עורים, וזוקף
כפופים, המשיח אלמים, והמפענח נעלמים, ולך לברך אנחנו
מודים:

ואלו פיננו מלא שירה בים, ולשוננו רנה בהמון גליו, ושפתותינו שבח
במרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכירח, וידינו פרושות
בגשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקין להודות לך
יהוה אלהינו, ולברך את שמך מלפנו, על אחת מאלף אלפי אלפים
ורב רבי רבבות פעמים, הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם
אבותינו. מלפנים ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו, מבית עבדים
פדיתנו, ברעב זנתנו, ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו, מדבר
מלטתנו, ומחלאים רעים ורבים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמך, ולא
עזבנו חסדיך. על פן אברים שפלגת בנו, ורוח ונשמה שנפחת
באפינו, ולשון אשר שמת בפינו, הן הם יודו, ויברכו, וישבחו, ויפארו
וישוררו, את שמך מלפנו תמיד, כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך

ברכת אליהו

תִּשְׁבַּח, וְכָל עֵין לְךָ תִּצְפֶּה, וְכָל בְּרַךְ לְךָ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהִלְבַּבְתָּ יִירְאוֹךָ, וְהִקְרַב וְהִכְפִּילוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כִּדְבַר שְׁנַאֲמַר כָּל עַצְמֹתַי תִּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כָמוֹךָ! מִצִּיל עֵנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן מִזִּלוֹ: שְׁוַעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְוֶיב וְתוֹשִׁיעַ, וּכְתוּב רַנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה, לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תִּהְיֶה:

בְּפִי	יִשְׂרָאֵל	תִּתְרוֹמֵם:
וּבְשִׁפְתֵי	צְדִיקִים	תִּתְבָּרַךְ:
וּבְלִשׁוֹן	חַסִּידִים	תִּתְקַדְּשׁ:
וּבִקְרֹב	קְרוֹשִׁים	תִּתְחַלֵּל:

בְּמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדְר, וּלְנַצַּח, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מִשִּׁיחָךָ: וּבִכֵּן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ, הָאֵל הַמְלִיךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נְאוּה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמִמְשָׁלָה, נְצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תִּהְיֶה וְתִפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמְלִכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

ברכת אליהו

אָנא כָּבֵחַ גְּדֵלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה.
קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שְׂגָבֵנו טְהַרְנוּ נוֹרָא.
נא גְבוּר דּוֹרֵשֵׁי יַחֲוּדְךָ כְּכַבַּת שְׁמָרֵם.
בְּרַכֵּם טְהַרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תַּמִּיד גְּמִלֵם.
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ.
יַחֲדֵי גֵאָה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִנְיָתְךָ.
שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.
(אב"ג ית"ץ):
(קר"ע שט"ן):
(נג"ד יכ"ש):
(במ"ר צת"ג):
(חק"ב שג"ע):
(יג"ל פז"ק):
(שק"ו צי"ת):

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ימי החנכה

א. "מצותה למטה מעשרה" (שבת כ"א עמוד ב.). אם האדם יש בו עונה וגם תמיד יורד פחות מעשרה הוא פוגש שם את השם יתברך, שהשם יתברך יורד פחות מעשרה, בכיכול מוריד עצמו למטה מעשרה ופוגש שם באדם שיש בו עונה ומתהלך בכל דרכיו פחות מעשרה, כך מתקרב השם יתברך אל האדם להשיבו, ועליו נאמר: "קראוהו בהיותו קרוב", ואז יכול לבקש בני חיי ומזוני ברוחניות וגשמיות לעבודת השם יתברך. (ברכת אליהו)

ב. יש בחנכה מקום לשוב אל השם יתברך אפילו על עברות שאין עליהן תשובה חס וחלילה. (דברי חיים מצאנז)

ג. ראש חדש טבת מנהג יפה להדליק נר ביום זה לכבוד רבי מאיר בעל הנס ונרבה בסעודת ראש חדש טבת שהוא בתוך ימי החנכה על פרסום הנס. (כף החיים סימן תר"י אות י"ג, בן איש חי הלכות שנה ראשונה פרשת וישב הלכה כ"ח)

ד. בחנכה מתגלה האור הגנוז מששת ימי בראשית אשר גנוז לצדיקים לעתיד לבוא, וכמו ששמש האור הגנוז הזה שלשים וישש שעות כך אנו מדליקין שלשים ויששה גרות בחנכה. (תפארת שלמה שבת חנוכה)

ה. בחנכה מתגלה האור הגנוז, מאור הגנוז יכול אדם לקבל שפע של קדשה ורחמים ושפע בכני חיי ומזוני ברוחניות וגשמיות. ולכן ידליק הגרות בקדשה ומהרה עם תשובה שלמה שהוא עויבת החטא וחרטה גמורה על העבר וקבלה על העתיד לא לשוב לכסלה, וכשמדליק גרות חנכה הרי הוא מקבל שפע מאור הגנוז והשם יתברך נמצא אתו מקבל תשובתו ומקבל ברחמים כל תפלותיו. (ברכת אליהו)

ברכת אליהו

ו. "תנחה עושה מצוה". תנחה – עולה ס"ח בגימטריא חיים רמוז ח"י ו'סוד מ'לכות (תפארת שלמה). ונראה לפרש בס"ד עצם התכנה למצוה שהיא תנח"ה מועילה לבני חיי ומזוני רוחי בגשמיות ורוחניות. ולכן יש הנזהגים לומר גשמת כל חי – כל חי גימטריא חיים. (ברכת אליהו)

ז. מנהג ישראל להביט בגרות הנכה להמשיך אור הגם גם היום – כי אם אפלו "רק בעיניך תביט" ורמוז לרואה גר הנכה להמשיך אור הגם. (רבי יקותיאל יהודא מסיגעט זצ"ל רב טוב)

ח. על ידי שביט בגרות התנכה יכול לתקן את הראיה האסורה, ועל ידי זה שמביט בגרות הדולקים ימשיך ישועה ורחמים עליו ועל כל אנשי ביתו עם כלל ישראל, ותחרט על העבר ויקבל להבא, וגדולה תשובה שמקרבת את עם ישראל לאבינו שבשמים. (ברכת אליהו)

ט. "עד שתכלה רגל מן השוק" (שבת כ"א עמוד ב). שלשת הרגלים נקראים אמונה, ואמונה צריכה להיות רק בהשם ותברך לבד ולא לצפות לסיוע מבני אדם, ועל ידי גם התנכה זוכה האדם לאמונה הזאת להאמין רק בהשם ותברך לבדו. (רבי אברהם ישכר מראדומסק זיע"א חסד לאברהם)

י. על ידי האמונה אפשר לפעל ישועות לכלל ולפרט בכתוב "ויאמינו בהשם ובמשה עבדו", וקשים מזונותיו של אדם פקריעת ים סוף, ועל ידי הגם הנכה זוכה לאמונה הזאת, וכך יוכל לבקש מהשם ותברך את כל מחסורו ויאמין שבקשתו ותפלתו מתקבלים ויראה ברכה. (ברכת אליהו)

יא. יש לבקש רחמים מהשם ותברך שעל ידי הדלקת הנרות נובל לגרש מחשבות הרעות ולפרש מחיצוניות שהם מחשבות רעות ומעשים לא

ברכת אליהו

טוֹבִים וְלֹהֵת־חֵבֶר לַחֲכָמִים שְׁפָמְכוּ הַרְבֵּה עַל גַּם הָיָה וּקְבָעוּהוּ לְיָמִים טוֹבִים
לְדוֹרוֹת. (שפת אמת)

יב. בְּשֵׁם שְׂכַל צְמַח וְעֵשֶׂב יֵשׁ לוֹ כּוֹכַב מִיַּחַד שְׁעַל יְדֵי שֶׁהוּא מִבֵּיט עֲלָיו
הָרִיחַהוּ גָדַל וְצוּמַח, כִּדְ גַם מִי שְׁמִסְתַּפֵּל עַל הַצַּדִּיק הוֹלֵךְ וְגַדַּל. וּכְמוֹ כֵּן
בְּנֵי חֲנֻכָּה יֵשׁ הַכַּח הָיָה "אֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לְרְאוֹתֶם בְּלִבְד",
כִּי עַל יְדֵי הַהִסְתַּפְּלוֹת וְהַהֲבָטָה בְּנֵי חֲנֻכָּה הוֹלְכִים וְגַדְלִים.
(דברי שמואל רבי שמואל מסלונים זיע"א)

יג. טָבַע הָאוֹר הַגָּשְׁמִי הַפְּשוּט הוּא לְשִׁמַּח אֶת הָאָדָם, וּכְשֶׁהָאוֹר הוּא גַם בֵּן
אוֹר רוּחָנִי, אוֹר שֶׁל מְצוּהָ, בְּנִדְאֵי הוּא פּוֹעֵל לְשִׁמַּח אֶת לֵב הָאָדָם בְּכָל
הַעֲנִינִים, וּבַפְּרָט בְּנֵי חֲנֻכָּה שֶׁהוּא אוֹר שֶׁל מְצוּהָ וְנִתְחַדְּשָׁה לָנוּ בְּגִלוֹת –
כְּלוּמַר הַמְּדַלֵּק גַּר חֲנֻכָּה עֲכָשׁוּ שְׁאֲנוּ בְּגִלוֹת, כְּחַה גְּדוּלָה בְּיֹתֵר.
(כנינת ישראל רבי ישראל מגרודזינסק זיע"א)

יד. חוֹלְקִים בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל בְּנֵי חֲנֻכָּה, בֵּית שְׁמַאי סוֹבְרִים פּוֹחַת וְהוֹלֵךְ
וּבֵית הַלֵּל סוֹבְרִים מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ, וְיָדוּעַ שְׂאֵלוֹ וְאֵלוֹ דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.
וְנִרְאָה לְפָרֵשׁ כִּי הָאָדָם הוּא סֵלֶם מְצַב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה וּמְלֹאכֵי
אֱלֹקִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ, רְצָה לוֹמַר בְּשֶׁהָאָדָם סוֹבֵר שֶׁהוּא רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ
וְהוּא מְצַב אֲרֻצָּה וְהוּא מִן הַיּוֹרְדִים, הוּא קְרוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ
הַשְּׂמִימָה, וּכְשֶׁסּוֹבֵר שֶׁהוּא קְרוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה וְהוּא מִן
הָעוֹלָם, אִזּוֹ הוּא רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וּמְצַב אֲרֻצָּה וְהוּא מִן הַיּוֹרְדִים, וּבִזְוָה יוֹכֵן
עֲנִין גַּר חֲנֻכָּה, אִם נִרְאָה לוֹ שְׁפוּחַת וְהוֹלֵךְ אִזּוֹ הוּא מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ, וּכְשֶׁנִּרְאָה
לוֹ שְׂמוֹסִיף וְהוֹלֵךְ אִזּוֹ הוּא פּוֹחַת וְהוֹלֵךְ. יְהִי רְצוֹן שְׁנֵהִיָּה מִן הָעוֹלָם וְלִהְיֶיבֵךְ
בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ. (תולדות יעקב יוסף)

טו. בְּנִסְחַ הַבְּרָכָה אוֹמְרִים "שְׁעֵשֶׂה גַסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הַהֵם בְּזִמְנֵי הָיָה"
לוֹמַר לָנוּ שְׂכַל שְׁנָה בְּיָמִים הַלְלוּ מִתְגַּלָּה הַגַּם הַהוּא וְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּרוּךְ

ברכת אליהו

הוא משפיע בימים הללו לעמו תשובה ופדיון, וזהו שאנו אומרים בשמונה עשרה "ולעמך ישראל עשית... כהיום הזה" "כהיום" דוקא, רצה לומר דגם היום התשובה ופדיון בימים ההם כמו בעת שהוא (עד כאן לשון הצדיק מברדיצ'ב) הואיל וההארה ממושיבה ואותו המלאך הנוצר מהדלקת נר חנכה שומרו ומאיר לו תמיד כל השנה בשמדליק את הנרות בשמחה לא בעצב ולא בכעס, יכולה להשפיע עליו ועל כל אנשי ביתו וכל יוצאי חלציו עד סוף כל הדורות הארה ושפע בגשמיית ורוחניית. גדולה מצוה שעושים בשמחה. (ברכת אליהו)

טז. ידוע מאמר חכמינו ז"ל כל דתקון רבנן בעין דאורייתא תקון שגם באותו הגם דחנכה היה גם כן ב' מיני שמחות וצריך לעשות גם כן זכר לב' מיני שמחות, כי אף על פי שלא היה הגם אלא ז' ימים הוסיפו עוד אחת להכיר שמחה השנייה. ומפני מה גם דפורים קבעום למשתה ושמחה וגם דחנכה לא קבעום אלא להודות ולהלל. הנראה בזה דבשלמא גם דפורים היה מתפשט מקדם גזרת המן ואחשורוש להרג ולאבד ושמעו בדבר והחליטו לעורר את לבכם בתענית ולפשפש כל אחד במעשיו והסכימו יחד לעבד את השם ותברך באמת ובלב שלם, ואחר כך בשהגביר הבורא ברוך הוא את חסדו הגדול והצילם מהריגה אז ראו בחוש גדול אהבתו ותברך, אבל בגם דחנכה היה עקר הגזרה להעבירם מעל תורתנו הקדושה, יכול להיות שעקר הצלתו ותברך היתה רק מחמת התורה אשר אהובה לפניו מאז ומקדם, ואם כן אינו נכר כל כך גדל אהבתו, ובשביל זה לא גדול כל כך פרסום הגם עלינו ועל זה לא קבעו אלא להודות ולהלל. ואם כן שעקר הגם היה שרצו להעבירנו מתורתנו הקדושה והקדוש ברוך הוא ברב רחמיו הצילנו מהגזרה הזאת, מהראוי לכל אחד אשר בשם ישראל יבנה לשום בשכלו להתמיד בתורתו ותברך כי הם ימים ראויים לכך, דהיינו שבכל חנכה החל להאיר עלינו הארתו ותברך מתורתו ולא לילך בכל משחקים כלל חס ושלוש. ובפרט שראיתי היום שבעונותינו הרבים נפרצה נפרצה בית ישראל לשחוק "בקראמין" וקל

ברכת אליהו

בעיניהם דבר זה, אבל הוּו יודעים שבכל "קארט" יש פודאי קלפה גדולה אשר לא ראוי לתזכירה, סהדי במרומים שלא לדרש פונתי רק להסיר מכשול מבני אדם, דעו אחי ורעי כמה מכשולות יש בשחוק הזה, א/ שפודאי בעת הזאת נשכח ממנו יראת השם, הב/ שפודאי נראה בעיני שהוא גולן, הג/ שמשטמאים את עצמם בקלפות אשר אין ראוי להביא תוך הפה. ובכן אחי ורעי בקשתי מאוד שאל יקל בעיניכם דבר זה, הלא יותר טוב שבעת הזאת ילמד בתורת השם יתברך או לילך אצל תלמיד חכם הקרוב לו לבקש תורה מפיו אוי פודאי יאיר עליו הארת הנס ויעשה לנו השם יתברך נסים ונפלאות בתורתו יתברך במהרה בימינו אמן. (הצדיק מכרדיצ'ב)

יז. הנבה מלשון הגוף שיחגף את עצמו על כל העתים החשוכים שעוברים עליו הן בעיני הגוף והן בעיני הנפש בשעה שאינו רואה שום ניצוץ או מאן תבוא הישועה ואין לו שום מעשים טובים כמה להתלות שעל ידם יזכה לישועה, מפל מקום ישם בהשם יתברך מבטחו כי עמו הוא יתברך בצרתו והשם יתברך יאיר לו אפלתו. (בית אברהם סלונים)

יח. מספר בעל בית אברהם מעשה שבא אחד לרבנותו הקדושים זיע"א ובקש ממנו שימתן לו דרך קל בעבודת השם יתברך כי אינו למדן ולא יודע תורה, אמר לו הרב שיקבל על עצמו להיות תמיד שמח בחלקו, ובסדר הנהגת הבורא אותו. אמר לו אותו האיש הרי זה דבר קשה מאוד להשיגו. אמר לו הרב פתיב "יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו", אם קבוע בלב איש יהודי כי תקדוש ברוך הוא רחוק ממנו וצריך לקרא לו בדרך קריאה למי שעומד מרחוק אז רק 'אענהו', אבל אם מאמין וקבוע בלבו כי 'עמו אנכי בצרה' בבחינת 'כי ידעתי את מכאוביו ממש' אז 'אחלצהו ואכבדהו' נחמתו בכפלים ושכרו בכפלים. (בית אברהם סלונים)

יט. עקר הפגם מה שהיונים רצו להכניס בעם ישראל שהחשיכו עיניהם של ישראל שלא יאמינו בהשגחתו יתברך בחשך כאורה, ומסביר הרב הקדוש

ברכת אליהו

מקוברין וצ"ל שאנחנו מאמינים שאין הכדל אצלו יתברך בהשגחתו התמידית גם במקומות השפלים, ולכן חנכה חל בימי טבת תקופה שהאור הוא מעט והחשך מרבה בלילי טבת הארזים שגור חנכה יאיר כל המחשבים, ובתוך כל החשכות הגדולה יתחזק איש יהודי בהשם יתברך כי יעזר לו ויאיר לו אפלתו, אמן בן יהי רצון.

כ. מזמור שיר חנכת הבית לְדוֹד רֵאשִׁי תְבוֹת שְׂמֵחָה, אֵף עַל פִּי שְׂדוּד לֹא בָנָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מִכָּל מְקוֹם נִקְרָא עַל שְׁמוֹ 'חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדוֹד' עַל יְדֵי הַשְּׂמֵחָה וְהַרְצוֹן שֶׁהִיָּה לּוֹ לְדוֹד לְבָנוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. כִּי עַקֵּר הַנְּחִת רוּחַ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא מֵהַשְּׂמֵחָה וְהַרְצוֹן שֵׁשׁ לְאִישׁ יְהוּדִי לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵף עַל פִּי שְׁנֵאֲנִים וְלֹא קָיָם, כָּל מָה שֶׁהוּא יוֹתֵר שְׂרוּי בַשְּׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה זוֹכֵה לְהִיּוֹת יוֹתֵר נָקִי מִפְּנֵם הַיְסוּד, וְאִם יֵאֱמִין שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂעוֹשֶׂה לְטוֹב הוּא עוֹשֶׂה תְהִיָּה לּוֹ תְמִיד שְׂמֵחָה, וְעַל מַדְרָגָה זוֹ שֶׁל דוֹד הַמִּלֵּךְ שֶׁהִיָּה בְחִינַת שְׂמֵחָה רְצוֹן וְתִשׁוּקָה נֶאֱמָר "דוֹד מֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם", מִדֶּה זוֹ חִיָּה לְעוֹלָם אֶפְלוּ בּוֹמֵן שֶׁל עֵקֶבְתָּא דְמִשִּׁיחָא שֶׁהַחֲשֵׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְאִין שׁוֹם נִיצוּץ אֹר, עַל יְדֵי הַחֲזוּק בְּמִצְוֹת הַשְּׂמֵחָה וְהַרְצוֹן וְעַל יְדֵי חֲזוּק בְּאִמּוּנָה, הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מֵאִיר לוֹ. וְשֶׁבֶת מִילָה וְחֲדָשׁ שֶׁהֵם עַקֵּר מִצְוֹתָן שְׂמֵחָה, רְצוֹ הַיְנוּגִים לְכַפֵּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹא תְהִיָּה לָהֶם שְׂמֵחָה וְכָךְ חֵם וְשְׁלוֹם יִפְלוּ, אֵךְ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׂמַח תְּמִיד עֲנִיִּים וְאִבְיוֹנִים וְיִשְׂמַח אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְנוֹכַח תְּמִיד לְשְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה שֶׁהֵם שֶׁבֶת מִילָה חֲדָשׁ שֶׁהֵם אוֹתוֹת שְׂמֵחַ אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(כית אברהם סלונים – ברכת אליהו)

כא. "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת". דמי יש בו שני פרושים לשון דם ולשון דמיון, היצר הרע אינו בא לאיש כשר לפתות אותו לעשות דבר אסור כי בודאי לא ישמע לו, לפעמים מפתהו שאדרבה זה למצוה יחשב, וזה יעקב אבינו עליו השלום פחד מעשו "כי ציד בפיו" שמפתהו שהוא אהבו ואחיו ורק דורש במוכתו ועל ידי זה רצה עשו לעקר את יעקב מן העולם,

ברכת אליהו

וזהו פרושו "מה בצע בְּרַמְיוֹ", בְּרַמְיוֹנוֹת אֵלוֹ שְׁנֵדְמָה לוֹ שְׁהוּא עוֹלָה הַשְּׁמַיְמָה וְלֹאֲמֹתוֹ שֶׁל דָּבָר יוֹרֵד תְּהוּמוֹת. "הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ", שְׁאַחַר כֵּךְ הַיִּצֵר הָרַע מִפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת שֶׁהֵם מִיִּסוּד עִפְר, וְלִכֵּן יִזְהַר הָאָדָם מִהַיִּצֵר הָרַע שֶׁמְכַנְסוֹ לְעִנְיָה פְּסוּלָה וְהוּוּ הַעַצְבוֹת וְעַצְלוֹת שֶׁכָּבַל עַת גַּמְצָא בְּעַצְבוֹת עַל הַחֲטָאִים וְהַיְדוּנוֹת, אֲלֵא יִתְפַּלֵּל לַה' יִתְבַּרְךָ "שְׁמַע ה' וְחַנּוּנִי" שְׁצַרְיָךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה שֶׁלֹּא יִכְנַס לְעַצְבוֹת כִּי הוּא הַמְּבִיא לְמֵרָה שְׁחֵרָה וְאַחַר כֵּךְ לְשֹׂאֵר הַדְּבָרִים הֲלֵא טוֹבִים אֲלֵא יִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה שֶׁה' יִתְבַּרְךָ יֵעוֹר וְעוֹזֵר לָנוּ לְהִתְרוֹמֵם. וְזֶה "אֲרוֹמְמֶךָ ה'", שֶׁה' יִתְבַּרְךָ הוּא תְּמִיד מְרוֹמֵם וּמְצַלִּיחַ בְּיַדְנוּ לְעַבֵּד אוֹתוֹ וְעַל זֶה נִתְפַּלֵּל תְּמִיד שֶׁלֹּא יִפְשַׁנוּ וְלֹא יַעֲזֹבֵנו ה' בְּרַחֲמָיו אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. (בית אברהם סלונים – ברכת אליהו)

כב. "יעלוזו חסידים בכבוד ורגנו על משכבותם". 'יעלוזו' גימטריא נגע, על ידי השמחה מתהפך מנגע לענג, כי על ידי העצבות כתוב "בעצב תלדי בנים" הוא פגם ביסוד, אבל על ידי השמחה דהינו 'יעלוזו חסידים בכבוד' ששמחה בשמחה של מצוה מתקן את כל פגמיו וכמו שפתבנו שמדליק את הנרות חנכה בשמחה יש בידו לפעל בגשמיות ורוחניות. (בית אברהם סלונים- ברכת אליהו)

כג. "ויהי נעם עלינו" ויהי' כמו שנאמר ביוסף הצדיק "ויהי איש מצליח" על ידי זה שהוא שומר מדת היסוד השם מצליח אותו בכל הענינים. ויהי השם את יוסף ויהי איש מצליח", זה עוד מדרגה שיש בשומר מדת היסוד שמצליח בעבודת השם יתברך, שיש באלה שתמיד עובדים את השם יתברך אבל אין רואים סימן ברכה בעמלם שהם במצב שלא עולים ביראה, מה שאין כן הזוכה להיות איש מצליח שעולה ומתעלה. וימי חנכה מועילים מאד מאד להתפלל בשעה שהנרות דולקות לבקש מהשם יתברך שישמר מדת היסוד. והשומר פיו ולשונו שאינו מדבר לשון הרע, תורה שלומד ותפלה שמתפלל

ברכת אליהו

להשם יתברך בשעה שהנרות דולקים תסיע בידו להתעלות ברוחניות, וכשנתקן רוחניות יהיה עלינו משיב הרוח שמתקנים את הרוח ואז מוריד הגשם - יהיה לו גם גשמיית אמן בן יהי רצון.

(בית אברהם סלוניס - ברכת אליהו)

כד. מי שבכר קבל כמה פעמים קבלות גדרים וסגים עניינים וסגופים ונכשל עד שאין בו כח ללחם ונפל ביאוש רחמנא ליצלן העצה עבורו "יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה" הינו שיבקש ויתחנן לפניו יתברך ואז בנדאי יעור לו השם יתברך פי 'עמו אנכי בצרה' כי מי שהוא פוגם גורם על ידי זה צער גדול למעלה ואפלו בשרואה שקרא ושנה ולא נענה, זה או משום שלא היתה תפלתו ממשמקי נפשו באמת על דרך בן המתחנן מאביו שיתן לו איזה דבר ויש להאב תענוג גדול מהתקרבות לבבו באהבה ותשוקה יתרה ולכן אינו ממלא את רצונו כי רוצה שירבה בבקשות לפניו יתברך, וכמו שאמר אביו הקדוש של בית אברהם על פסוק "ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה" צעקתם להשם יתברך שיצילם מידי יצר הרע זה חשוב ויקר לפני השם יתברך יותר מן העבדות. וחנכה הוא זמן מכשר ומסגל שתתקבל תפלתו לפני השם יתברך, וסומך השם לכל הנופלים, לא רק אם נפל פעם אחת אלא הולך ונופל שאין לו תקומה שאין לו כח להתחזק, השם יתברך סומך ומחזק אותו וזוקף השם יתברך לכל הכפופים, בלומר שמרב העוונות הולך כפוף במשא כבד על גופו ומרב התאוות בקרבו נמצא עמוק עמוק בשאל תחתית מבחינה רוחנית, לא ידאג, השם יתברך זוקף אותו רק שיהיה מרים עיניו למרום כמו שנאמר "עיני כל אליך ישברו", הינו שבטח בחסדי השם יתברך, "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" בזמן המכשר, ומתי הימים האלה חשובים לשוב בתשובה להשם יתברך הוא חנפה, שהם אותיות חנה - כו, פידיע כו - שם הוי"ה, חנה - שם הוי"ה יוד הי ואו הי - אלקנה גימטריא כפוף וגימטריא פועל ישועות, ואלקנה הוא המשפיע מחנה והוא בחנפה שאז הזמן שהקדוש ברוך הוא פועל ישועות וזוקף לכל הכפופים ואתה נותן להם את אכלם

ברכת אליהו

בעתו' שהוא זמן של שמונת ימי החנכה להתרומם שהוא מאשפת ירים אביון שגם אם אדם מרגיש באשפתות יבטח בהשם יתברך שהשם ירים אותו ויתן לו בני חיי ומזוני רויחי בגשמיית ורוחניית. (כית אברהם סלונים - ברכת אליהו)

כה. מזמור שיר חנכת הפית לדוד ראשי תבות שמחה חנכה מלשון חנוכה, כמו שרגילים לחנך את הקטן ללמוד תורה, נותנים לו דברים טובים ומגדנות שיהיה לו חשק ללמוד, כמו בן תחלת עבודת השם הוא שמחה וחיוק, "ארומקד השם פי דליתני" שישמח ויודה להשם יתברך שיש לו זכיה לקים המצוה, "ולא שמחת איבי לי" הגם שמתבונן במצבו השפל איד שרע ומר לו ואיד שקים את המצוה באיזה דלות, "ה' אלקי שועתי אליך ותרפאני" על ידי זה שאיש יהודי מתפלל וצועק להשם יתברך הוא ענין אמונה ובטחון, פי איש יהודי מאמין שרק השם יתברך יכול לעזר לו וזה גופא גורם הרפואה, פי ג' רגלים הם נגד ג' אבות, והרגל הרביעית הם חנכה ופורים הם כנגד דוד המלך עליו השלום והוא בחינת האמונה. וזהו "גר לרגלי דבריד" דהיינו גר חנכה שהוא רגל רביעית.

כו. מובא במדרש (מעשה חנכה) בימי מלכות יון הרשעה גזרו שכל מי שיש לו בריח שנועל את הדלת שלא תפתח, בדלת ביתו יחקק עליו שאין לו חלק ונחלה באלקי ישראל מיד הלכו ישראל ועקרו בריחי דלתותיהם. הפעם שגזרו לחקק על הברית דוקא, היינו ידעו שאם יתבטלו ישראל מהתורה מאנם בגלל גזרותיהם לא יחשב להם הדבר לעברה ביון שזה נעשה באנם וישמרם ה' יתברך על ידי המזוזה שבפתחיהם ועל ידי שיעסקו בתורה בלכתם בדרך על פן גזרו שיחקקו בברית הדלת שהוא מקום המזוזה שאין להם חלק ואמונה בקדוש ברוך הוא חס ושלום כדי שעל ידי זה תאבד מהם שמירת המזוזה. (שיח מאליהו, מועדים - חנוכה)

כז. ראו היינו שיעקרו ישראל בריח דלתותיהם, גזרו שיחקקו פן על קרן השור כדי שגם בלכתם בדרך ויעסקו בתורה לא תהיה להם שמירה ועל

ברכת אליהו

בן גזרו דוקא על בריה הדלת ועל קרן השור כדי שעל ידי זה לא יהיה להם זכות שיתקיימו בזכותם. (שיח מאליהו, מועדים - חנוכה)

כח. לאחר שראו שגם זו לא עלתה בידם מפיון שמכרו גם שוריהם והיו הולכים ברגל נתעצו בניניהם פדת מה לעשות ואז בא המושמד ההוא ויעץ להם ליונים לבטל מהם את מצות הדלקת המנורה שבה תלוי קיום עם ישראל. (שיח מאליהו, מועדים - חנוכה)

כט. ועתה נבאר מפני מה מצות הדלקת המנורה חשובה עד כדי כך שבזכותה תלוי קיום עם ישראל, מובא במדרש (רבה, דברים, ד"ד), הנפש והתורה נמשלו לנר, הנפש - שנאמר (משלי כ, כ"ז) "נר ה' נשמת אדם", והתורה - שנאמר (משלי ו, כ"ג) "נר מצוה ותורה אור". אמר הקדוש ברוך הוא לאדם: "גרי בידך ונרך בידך, גרי בידך זו התורה, ונרך בידך זו הנפש, אם שמרת את גרי אני משמר את נרך, ואם כפית את גרי אני מכבה את נרך". וזהו הענין שנאמר במנורה (שמות כ"ז, כ"י) "להעלת נר תמיד", מפני שהיא רומזת לתורה, להורות - שעל האדם לשים תמיד לנגד עיניו את התורה והמצוות שהם גרו של הקדוש ברוך הוא, כדי שישמר את גרו - שהוא נשמתו. בשם שאי אפשר לאדם לחיות בלי נשמה, כך אינו יכול להתקיים בלי תורה ומצוות. ובשם שתמיד צריכים להיות התורה והמצוות לנגד עיני האדם, כך צריכים גרות המנורה להיות דלוקים תמיד. ומפעם זה דקדק הקדוש ברוך הוא שלא תתבטל הדלקת המנורה אפלו יום אחד, משום חשיבות הדבר. ומה שעשה הקדוש ברוך הוא את הנס בפרך שמן קטן שהספיק ליום אחד בלבד, ולא עשה שימצאו שמונה פכים, להורות גדל מעלת הדלקת המנורה, שבדאי מצוה זו שיעשו עבודה נסים גדולים, מפני שבה תלוי קיום ישראל בעולם. ועל בן תקנו, לעשות מזכרת לזה לדורות, ולהדליק גרות בפתחי הבתים שמונה ימים, להורות שצריך האדם לזכר דבר זה תמיד. וזה פונת המאמר 'תן חלק לשבעה'

ברכת אליהו

שהם שבעה קני מנורה של בית המקדש וגם לשמונה ימי חנכה, שזה כנגד זה.
(שיח מאלהו)

ל. מה שאנו אומרים בתפלה "מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך". הואיל ויוצאים למלחמה נדרש מהלוחמים אבירות לב ואכזריות כלפי האויב מה שאין אצל עם ישראל הטהורים שהם רחמנים בני רחמנים ובה מבאר מסרת את היונים הטמאים שהם אכזריים ביד השמונאים הטהורים שדרבם להיות רחמנים, ורשעים מגשמים ביד צדיקים המענגים והעדינים, וזדים הערמומיים וחורשי רשע ביד השמונאים עוסקי תורתך, שאינם בקיאים בתכסיסי מלחמה, והואיל ויש ערבות הדדית בעם ישראל כל עם ישראל נחשב השמונאים.

(שיח מאלהו, מועדים - חנוכה, ברכת אליהו)

לא. חנכה ופורים הם שני מועדים המסגלים להכניע את הרשעים, "כל הנשמה תהלל" (תהלים קנ"ו) - ראשי תבות תפ"ה - בגימטריא חנכה - פורים. פי שני המועדים האלו נתנו כדי להלל ולשבח, בחנכה גומרים את תהלל כל ימי החג (שפת כ"א:), ובפורים קריאת המגלה היא במקום אמירת תהלל (מגלה י"ד). ובשני המועדים הללו אין מזכירים בהם בתפלה מעין המארע ביעלה ויבוא כמו בשאר החגים - שכן לא הזכירו בתורה. וראשי התבות תפ"ה הוא שם קדש והוא מלשון הפאה, פי הוא מסגל להכות ולהכניע את הרשעים, ובה השם הפה משה את המוצרי (שמות ב', י"ב), לרמוז ששני מועדים אלו מסגלים להכניע את הרשעים.

(שיח מאלהו, מועדים - חנוכה, בני ייששכר כסלו מאמד ב' אות מ"ד)

לב. הפעם שמדליקים בחנכה שלושים ושש נרות, כנגד שלושים ושש שעות ששמש אור הגנוז לאדם הראשון קדם שנגזז הקדוש ברוך הוא לצדיקים. טעם נוסף: כנגד שלושים ושש מסכתות שבתלמוד בבלי. ומזה נתבונן, גדל

ברכת אליהו

האסור והפגם שנעשה בנפש מי שמשחק במשחק הקלפים, שהמציאו בימי היונים שמכיל שלושים ושש קלפים, זה לעמת זה, שרצו לכבול אותנו על ידי זה מהתורה שבעל פה שיש בה שלושים ושש מסכתות. וראוי להוסיף מה שכתב הנעם אלימלך פֶּרֶשֶׁת יִתְרוֹ (י"ט י"ז) ויִתְנַצְבוּ בַּתְּחִיתֵי הַהָר שְׂדוֹרְשֵׁים שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ אֵלּוּ שְׁשִׁים מִסְכָּתוֹת וְאֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹקִים וְעַל יְדֵי שְׁשִׁים מִסְכָּתוֹת נִשְׁבְּרִים כַּחוֹת הַדֵּינִים וְלָכֵן בְּשֹׁאֲדָם מִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָלִי וִירוּשָׁלַיִם שֶׁהֵם שְׁשִׁים מִסְכָּתוֹת בְּזֶה מְשַׁבֵּר כַּחוֹת הַדֵּינִים מֵעַל כָּל עֵם יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלִיּוֹ וְעַל כָּל אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ אֲבִי"ר. (שיח מאליהו, מועדים - חנוכה)

לג. ועל פי זה, נראה לתת טעם המנהג להרבות בסעודות בחגכה, אף על פי שלא תקנו בן חז"ל. ונראה לבאר זאת על פי מאמר הגמרא (עריבין דף נ"ד). "האי עלמא דמיא לבי הלולא" (העולם הזה דומה לחתונה). ונראה לפרש: כי בחתונה, האנשים הקרובים והמשפחה, שמחים ומרקדים הרבה ונראים שמחים ביותר, אך החתן והכלה בעצמם לא נפרת עליהם השמחה כל כך. כך בעולם הזה - עקר השמחה היא במישא ומתן וכיוצא בהם, שהם הנאות הגוף. אבל התורה והמצוות שעבורם בא האדם לעולם הזה אין שמח בהם כל כך. וזהו ההשוואה ל'בי הלולא' - שהאנשים הטפלים לשמחה שמחים יותר מהחתן והכלה שהם סבת השמחה. ומפעם זה יש מקום לשמן לקטרג על עם ישראל, לכן נהגו להרבות בשמחה בסעודות בחגכה - אחר הדלקת הנרות, כי הנרות רומזים לתורה, להראות ששמחים גם בתורה ובמצוות, ועל בן עושים שמחה בסעודה אף על פי שאין מצוים בזה. ואפשר לבאר על פי זה, מה שאמר אב"י (שבת דף ק"ח): "תיתי לי, דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתא, עבידנא יומא טובא לרבנן". פרוש: אשרי חלקי, בפשאי רואה תלמיד חכם שמוסים מסכת, אני עושה סעודה לתלמידים. והסבה שעשה זאת, כנגד קטרוג השמן, להראות שישראל שמחים גם בעסק התורה והמצוות, ולא רק בעסקי העולם הזה. וידוע מה שאמרו דורשי רשומות, ש'סמא' ל' ראשי תבות - 'סיום

ברכת אליהו

מִסֶּכֶת אֵין לַעֲשׂוֹת, וְכֵן - 'סְעוּדַת מִצְוָה אֵין לַעֲשׂוֹת'. כִּי תָמִיד הַיֵּצֵר הָרַע
מְעַרֵם קְשׁוּיִים עַל הָאָדָם שְׁלֵא יִסִּים אֶת הַמִּסְכַּת שֶׁהִתְחִיל, וְלֹא יַעֲשֶׂה סְעוּדַת
מִצְוָה, וְלֹא־חֹר מִכֵּן הוֹלֵךְ הַשְּׂטָן לְמַעַלָּה וּמְקַטְרֵג עֲלָיו, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חז"ל "יֹזְרֵד
וּמְשַׁטֵּיין, עוֹלָה וּמְקַטְרֵג". וְעַל כֵּן בְּכָל עֵת שֶׁהָיָה רוּאָה אֲבִי תַלְמִיד חָכָם שֶׁמְסִים
מִסֶּכֶת, מִיָּד הָיָה עוֹשֶׂה סְעוּדַת מִצְוָה, כְּדֵי לְסַתֵּם אֶת פִּי הַשְּׂטָן, וְלִהְיוֹכִיחַ
שִׁישְׂרָאֵל שְׂמָחִים בְּמִצְוֹת.

(שיח מאליהו, מועדים - חנוכה, וייקח עובדיהו חלק ד' דרוש כ' לחנוכה)

שַׁבַּת חֲנֻכָּה

א. שַׁבַּת חֲנֻכָּה: פְּתִילוֹת וּשְׁמָנִים שְׁאֵמְרוּ חֲכָמִים אֵין מְדֻלְקִין בָּהֶם בְּשַׁבַּת, מְדֻלְקִין בָּהֶם בַּחֲנֻכָּה בֵּין בְּחַל בֵּין בְּשַׁבַּת (שַׁבַּת כ"א עמוד ב'). שַׁבַּת קִדְּשׁ הוּא גְבוּהַ יוֹתֵר מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים שְׂאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, כִּי שַׁבַּת אָסֵר אִסּוּרָה בְּאִסּוּר סְקִילָה וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים אִסּוּר בְּרַת, וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים אֵינוֹ סוֹכֵל דְּבַר גְּשָׁמֵי קַל וְחָמֵר שַׁבַּת. אֲלֵא שְׁגֻדְלָה מְדַרְגַּת הַשַּׁבַּת מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי אִם עוֹשֶׂה לְכַבּוֹד קִדְּשַׁת הַשַּׁבַּת, הַשַּׁבַּת מַעֲלָה אֶת כָּל עֲנִינִים הַגְּשָׁמִיִּים, אֲבָל אִם אֵין אֹר הַגְּשָׁמָה מֵאִיר בְּתוֹךְ הָעֲנִינִים הַגְּשָׁמִיִּים שְׁמִכּוֹן רַק לְהִנָּאת גּוֹפּוֹ אִזְ אֵין הַשַּׁבַּת מַעֲלָה אוֹתוֹ. אֲבָל בַּחֲנֻכָּה מְדֻלְקִין בַּפְּתִילוֹת וּשְׁמָנִים שְׂאֵינָם בְּשָׂרִים לְהַדְּלִקַת גְּרוֹת שַׁבַּת, כִּי הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיר מֵאוּרוֹ אִפְלוּ לְמַטָּה מֵעֶשְׂרָה אִפְלוּ לְאֵלוֹ שְׁהֵם כָּל כֶּךָ בְּשֶׁפֶל הַמִּצֵּב וְכָל כֶּךָ גִּתְרַחֲקוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
(בית אברהם מסלונים)

ב. שַׁבַּת חֲנֻכָּה: כְּשִׂיהוּדֵי מְדֻלְקֵי חֲנֻכָּה וְעֵצִם הַהַדְּלָקָה שֶׁהוּא מֵאֲמִין שֶׁהוּא יְהוּדֵי כִּי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל צִוּוּ לְהַדְּלִיק וְזֶהוּ הַהַדְּלָקָה עוֹשֶׂה מִצְוָה, בְּזֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲלֶה אוֹתוֹ מַעֲלָה מַעֲלָה.
(ברכת אליהו)

ג. שַׁבַּת חֲנֻכָּה: מֵתֵאָחֲדִים ב' אוֹרוֹת אִפְלוּ פְּתִילוֹת וּשְׁמָנִים שְׂאֵין מְדֻלְקִין בָּהֶם בְּשַׁבַּת מְדֻלְקִין בָּהֶן בַּחֲנֻכָּה בֵּין בְּחַל בֵּין בְּשַׁבַּת, בְּנֹדָאֵי הוּא הַזְּמַן לְהַתְעַלּוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וּקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה.
(בית אברהם סלונים)

ד. שַׁבַּת חֲנֻכָּה: זֶה הַזְּמַן לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, גַּם לְמֵי שְׁקִישָׁה לֹא בְּשָׂר שַׁבְּתוֹת הַשְּׁנָה יַעֲשֶׂה הַשְּׁתַדְּלוֹת שְׁשַׁבַּת חֲנֻכָּה יִתְנַהֵג יוֹתֵר בְּקִדְּשָׁה, וְאֵב הַרְחָמִים יִרְחַם עֲלֵינוּ וְיִתֵּן לָנוּ מִשְׂאֵלוֹת לְבָנוּ לְמוֹכָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. כִּי הַפְּתִילוֹת וְהַשְּׁמָנִים כָּלָם בְּשָׂרִים לְהַדְּלִקָה, כְּלוּמַר גַּם שְׂיִהוּדֵי מְרָגִישׁ שֶׁהוּא לְמַטָּה לְמַטָּה

ברכת אליהו

מבחינה רוחנית רק ידליק את הניצוץ והשם יתברך ימשיך ויעזר לו ויעלה אותו מעלה מעלה, במאמר ההגדה: שאינו יודע לשאל – שאדם אינו יודע לשאל מאביו שבשמים ואינו יודע מה לשאל – את פתח לו – תעזר לו לעשות את הפתח הקטן. והווי ההדלקה של אור חנכה. ואז 'את' 'פתח לו מא' – עד – ת' שיעלה במעלות התורה והיראה שהיא כ"ב אותיות. והווי 'הגדת לבנד' שעדין שלא יודע מה לשאל מאביו עדין הוא 'בנד' עדין אנו בנים להשם אלקינו. (ברכת אליהו)

ה. שבת חנכה: על השבת נאמר בגמרא (שבת קי"ט עמוד ב) פל האומר 'ויכולו' באים מלאכי השרת ומניחים ידיהם על ראשו ואומרים לו "וסר עונך ותפאתך תכפר", כלומר שהשבת מכפרת לאדם על כל עוונותיו שחטא כל ימיו ויכול האדם לתקן גם גלגולים קודמים. והשבת, אור הגנוז מתגלה פל השבת פלה, ועוד בחנכה שמתגלה אור הגנוז. יוצא שיש בכחו של אדם לבקש בני חיי ומזוני ברוחניות וגשמיות פי גדול פח השבת וחנכה שתקבל תפלתו ברצון וברחמים. (ברכת אליהו)

ו. שבת חנכה: הדלקת נר שבת היא מצוה ראשונה של שבת ואחר כך יש מצות "וזכרהו" על היין וענג שבת. וכמו כן מצות הדלקת נר חנכה שענינה להמשיך אור מאור הגנוז מאור של ששת ימי בראשית שגנוז לצדיקים, וההכנה להמשיך אור זה הוא על ידי קול השם שהוא קול התורה פמוכא בהשמות הזהר (חלק א' דף רס"ד) היכן גנוז, בתורה, זהו הכנה לשבת קדש ולחנכה ולכל המצוות. ועל ידי זה שיש יהודי נוהר פל ימי השבוע לקבע עתים לתורה ולשמר את עצמו מלמלא תאותו אז זוכה פשבא שבת קדש היא פבחינת חוצב להבות אש שהיא פאש להכה לעבודתו יתברך. (בית אברהם סלונים)

ברכת אליהו

ז. שבת חַנּוּכָּה: לַפְּנֵי חַנּוּכָּה בְּאוֹתוֹ שְׁבוּעַ יְרֵבָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים יוֹתֵר מִהַרְגֵּלוֹ וְיוֹסִיף אֶפְלוֹ פֶּרֶק תְּהִלִּים וּמִצְוֹה אַחַת, כִּד בְּשִׁנְיַעַ שְׁבַת חַנּוּכָּה יִתְעַלֶּה וְיִתְקַבַּל תְּפִלָּתוֹ יוֹתֵר מִשָּׂאֵר שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה בְּבָנִים חַיִּי וּמְזוּנֵי בְּרוּחַנִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת, וְיִתְפַּלֵּל וְיִתֵּן צְדָקָה וְלִהְתְּחַרֵּט עַל הָעֶבֶר וְלִקְבַּל לְהֵבֵא שְׁלֵא לְשׁוּב לְכַסְּלָהּ וְיִתְפַּלֵּל שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּשְׁנוּכָה לְאוֹר הַגְּנוּזֵי אִמֵּן בֵּן יְהִי רַצוֹן. (ברכת אליהו)

ח. שְׁבַת חַנּוּכָּה: מוֹעִילָה לְמִצְיָאֵת זְוֹנוֹ שֶׁל אָדָם הוֹאִיל גַּר שְׁבַת וְגַר חַנּוּכָּה הֵם פְּעָמִים ג' שֶׁהֵם ת"ק שְׁעוּלִים רמ"ח אַבְרָם שֶׁל הַגֵּבֵר וּרנ"ב אַבְרָם שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהֵם ת"ק, וְלִכֵּן כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה שְׂמַחֲפָשִׁים אֶת הַזְּוֹנֵי וְיִהְיוּ מִמִּדַּת הַפְּעַם, וְיִדְלִיקוּ אוֹ שִׂיחֵיו בְּשַׁעַת הַהַדְּלָקָה לְיַד הַהוֹרִים אוֹ שְׂמֻדְלִיקִים בְּמִקּוֹם שְׂנַמְצָאִים יִבְקָשׁוּ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹכּוֹת הַנְּרוֹת שֶׁל שְׁבַת וְחַנּוּכָּה שֶׁהֵשֵׁם יִשְׁלַח לָהֶם אֶת הַזְּוֹנֵי, וְגִדּוּלָה תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּצְוָה. וְהֵשֵׁם בְּרַחֲמָיו לֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתָנוּ רִיקָם אִמֵּן בֵּן יְהִי רַצוֹן. (ברכת אליהו)

ט. שְׁבַת חַנּוּכָּה: בְּעֶרְב שְׁבַת קֹדֶשׁ בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת נִבְרָאוּ הַמְּזִיקִים, שָׂאוּ בְּמִצְבַּ הַזֶּה יֵשׁ לָהֶם שְׁלִיטָה. וּבְזֵמַן שְׂאִישׁ יְהוּדִי הוּא בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וְזוֹכֵה לְאוֹר וְלִהְתְּלַחֲבוֹת לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִזּוֹ אֵין לְכַחוֹת הַסְּטֵרָא אַחְרָא שׁוּם שְׁלִיטָה עָלָיו. וְהַתְּקוּן עַל פְּנֵם אַחַת מִת"ק מְאוֹר עֵינָיו הוּא קֹדֶשׁ שֶׁל עֶרְב שְׁבַת, וּכְמוֹ כֵּן גַּר שְׁבַת וְגַר חַנּוּכָּה הַעוֹלָם בְּגִימְטְרִיאַ ת"ק הוּא לְתַקֵּן אֶת פְּנֵם הַרְאִיָּה הָאֶסוּרָה. (בית אברהם סלונים)

י. שְׁבַת חַנּוּכָּה: אֶפְלוֹ אוֹתָם שְׂאִין לָהֶם עֲלֵיהֶם בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מִצַּד הַתְּנַשְׁמוֹתָם כִּל כִּד, מִכָּל מְקוֹם בְּחַנּוּכָּה וְכָל שָׁפָן בְּשַׁבַּת חַנּוּכָּה יֵשׁ לְכָל אַחַד עֲלֵיהֶם הֵינוּ עַל יְדֵי גַר חַנּוּכָּה וְגַר שְׁבַת שְׂאִין יֵשׁ כַּח לְכָל אַחַד לְהַעֲלוֹת אֶת עֲצָמוֹ לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִשְׁמַע כָּל תְּפִלּוֹתָיו. וְלֹא יִפְחִית בְּעֶרְכּוֹ, כִּי כָּל יְהוּדִי חָשׁוּב לַפְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. (בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

ברכת אליהו

יא . שבת חגכה: "וּבְכַרְךָ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי". אָמְרוּ חַכְמֵינוּ (בראשית רבה י"א ב) לא דומה אור פְּנֵי שָׁל אָדָם כָּל יְמוֹת הַחַל כְּמוֹ שֶׁהוּא דוֹמָה בְּשַׁבָּת, פְּנֵי הוּא לְשׁוֹן פְּנִים, אֵינוֹ דוֹמָה מֵה שְׂאִישׁ יְהוּדִי פּוֹנֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיָמֵי הַחַל לַפְּנִיתוֹ בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, שְׂאִי הוּא קְרוֹב יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. עַל דֶּרֶךְ מְשָׁל – לְבֵן הַמְּלָךְ שֶׁעַל יְדֵי חַטָּאָיו וּמַעֲשָׂיו הִרְעִים נִתְרַחַק מֵעַל פְּנֵי אָבִיו הַמְּלָךְ וְנִתְּיָה מִסֶּדֶם מְבַדִּיל בֵּינוֹ לְבֵין אָבִיו הַמְּלָךְ, וּבִשְׁעָה שֵׁישׁ מִתְּצַה עִבָּה בֵּין הַמְּלָךְ וּבְנֵו וּמֵרֵב גְּעוּגוּעִים בּוֹכָה הֵבֵן בְּמִרְרוֹת לְבוֹ שְׂרוּצָה לְאָבִיו, וּכְשֶׁאָבִיו שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ דֶּרֶךְ הַמְּסָד מִתְּעוֹרְרִים רַחֲמָיו פְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים וְקוֹרְעִין לוֹ אֶת הַמְּסָד הַמְּבַדִּיל וְרוֹאֶה בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, וְזֶה הַפְּרָכָה שֶׁבְּרַכּוֹ בְּמֵאוֹר פְּנִים שְׂאִינוֹ דוֹמָה אֹר פְּנֵי שָׁל אָדָם כָּל יְמוֹת הַחַל כְּמוֹ שֶׁהוּא דוֹמָה בְּשַׁבָּת, פִּי בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ מִתְּעוֹרֵר לְבוֹ שֶׁל יְהוּדִי וְאִזּוּ יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת מְלַמְּעֵלָה שְׁיוֹכֶה לְרֵאוֹת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ. וְלִכֵּן גַּר חַגְכָּה קוֹדֶם לְגַר שַׁבָּת פִּי גַר חַגְכָּה הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת מְלַמְּעֵלָה כְּמוֹ שְׂצוּעַק הֵבֵן כְּמֵר נַפְשׁוֹ אָבָא אָבָא וְאִזּוּ יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת מְלַמְּעֵלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת גַּר שַׁבָּת שֶׁהוּא קֹדֶשׁת הַשַּׁבָּת וְדַכְרֵי פִי חַכֵּם חֵן. (בית אברהם סלונים)

יב. שבת חגכה: חמ"ש ראשי תבות חדש מילה שבת, בשלושה אלו נפר בין יהודי לשאינו יהודי ואת זה רצו היננים לכפול שלא יהיה הפרש ביניהם, ועל זה מסרו החשמונאים את נפשם ולכן גמר חתימה הוא בחגכה, כי מדת הדין מקטרגת למה הקדוש ברוך הוא מנחם את שמו רק על ישראל ונקרא אלקי ישראל, ועל כן בחגכה הוא הגמר טוב שעל ידי המסירות נפש בשביל כבוד השם ותפוד הראו לכל פי ראויים שיקרא שמו אלקי ישראל כמאמר הירושלמי: (שביעית פרק א' הלכה ד') שכל דבר שבית דין נותנים נפשם עליו סופו להתקיים בידם. (בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

יג. שבת חגכה: "מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְיָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָה". עֲנֵנִי גִימְטְרִיא לְהַדְלִיק עִם הַפּוֹלָל, בְּמִרְחַב גִּימְטְרִיא בְּגוֹר, וְעַל דֶּרֶךְ אֶפְשֵׁר בִּס"ד פְּתַב

ברכת אליהו

הבן איש חי בראש חדרש טבת להדליק נר לכבוד רבי מאיר בעל הנס וכדאי
שיאמרו אלקא דמאיר ענני ענני ב' פעמים במאמר תקפו של גם חלק א',
ויהי רצון שיאמר ענני ענני זכות רבי מאיר תדליק את הניצוץ היהודי לישועות
נפים ונפלאות לו ולכל ישראל אחינו אמן פן יהי רצון.
(בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

וזאת החנכה

א. וזאת החנכה: בעל האפיקור יעקב מסדיגורא זיע"א בשם הרבי מרדכי זיע"א מה שצדיקים יכולים לפעל אצל השם יתברך בראש השנה ויום הכפורים יכול כל יהודי לפעל בזאת החנכה. (גר ישראל הרבי מרדכי זיע"א)

ב. "ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור" – בימי חנכה הזמן המסגל מאד שאפלו יש לו לב אבן יכול להפכו לאגם מים, וכל יום מימי חנכה יבקש מהשם יתברך לעזר לו להתגבר על יצרו ולשמור מדת יסוד ולהיות מדרגת יוסף הצדיק, ולאחר שכל השבעה ימים הראשונים שהם כנגד שבע מדות שהתפלל והשתדל להכניע את כל שבע מדות מגיע יום השמיני שהוא בבחינת נשיא מבחינת "נשאתי אלוקים את כל עמלי" שפבר נתעלה כל כך שאינו צריך שוב יגיעה בעבודת ה', ואף זה לפי שיטת בית הלל שפיוס הראשון מדליק אחד ומוסיף והולך עד גר השמיני. (בית אברהם סלונים)

ג. "שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם". פידוע שאם יעבד על מדת היסוד ושאר המדות שש שנים בשביעית יצר הרע יהיה חלש ויהיה גם בעזרו לעבודת ה' יתברך. וראים מדברי בית אברהם הקדוש שאם יעבד שבעה ימים בחנכה ויתפלל בראוי במיוחד בשעת הדלקת הנרות, יכול לעשות פלאים בעבודת ה' יתברך ויכול להתעלות במעלות היראה והתורה ויקרא עובד ה' אמן בן יהי רצון.

ד. ולבית שמאי פיוס הראשון מדליק שמונה עד שפיוס השמיני פוחת והולך ומדליק גר אחד שהוא רואה את עצמו שפל מבחינה רוחנית ואז צריך חיזוק שלא יפל חס ושלום לראש. על זה נאמר גמליאל בן פדהצור – גמליאל – שהוא גם לי אל, שידע גם אם הוא שפל במצבו בכל זאת ידע שאלקים

ברכת אליהו

אתו והוא ירימהו ממצבו מפל מיני צרות. פדה צור - הוא אותיות פדה-צור. פדה - גימטריא חנוכה, צור - כמו שכתוב "ההפכי הצור אגם מים", שזמני חנה מועילים מאד מאד שיהפך לבבו של אבן לאגם מים. וזהו ביום השמיני ששמונה הוא מעל הטבע וכמו שכתבנו לעיל יעבד שבועה ימים, ויתפלל מעמק הלב כל השבועה ימים ולילות וביום השמיני ה' יהיה בעזרו להושיעו מכל צרה וישפיע לו בני חיי ומוזני רויחי בנשמיית ורוחניית.

(בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

ה. מקום שבועלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם עומדים. הפעל תשובה שפעם טעם אפור מכנים את כל התאוות והתשוקות שהיה לו לדבר עברה מכנים אותם בעבודת ה'. וזה יקר וחשוב מאד בעיני ה' יתברך. ומה שטוב לבקש מול הנרות בשעה שהולקים להיות עובד ה' באמת יחד עם כל בני ביתו וכל יוצאי חלציו עד סוף כל הדורות בתוך כלל ישראל וה' שהוא רחום וחנון לא ישיב אותו ריקם. אמן בן יהי רצון.

(בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

ו. "נפשנו חתתה לה" נצר חסד לאלפים וכן להדליק נר חנה. וזה מה שכתבנו גדול יכול להמשיך מדת נצר חסד לאלפים מלהדליק נר חנה יכול כל איש יהודי פשוט להמשיך את מדת החסד על ידי "נפשנו חתתה לה", כלומר אמונה ובטחון, "עזרנו ומגננו הוא" פרוש אדם שנמצא בתוך צרה וצריך עזרה ומגן נקרא שמוגן עליו שלא תפגע בו הצרה, כי "בו ישמח לבנו" בה' יתברך אנו שמחים ומודים לה' יתברך על העבר, "כי בשם קדשו בטחנו" כי בטוחים שה' יתברך עוזר לנו.

(בית אברהם סלונים)

ז. "יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך". פרוש שהאמונה והבטחון ממשיכים לאדם פרנסה, וזהו יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, כלומר אף על פי שאין לנו כל כך בטחון ואין לנו במה להמשיך חסד ופרנסה יהיו המושכת

ברכת אליהו

החסדים פאלו ה'יה לנו בטחון אמת. ולפעמים אין הקדוש ברוך הוא נותן לאדם פרנסה כי השם יתברך רוצה שהאדם יבקש על הפרנסה כי יש לו נחת גדול מאוד להקדוש ברוך הוא כשאדם מבקש ממנו פרנסה ושאר דברים. (בית אברהם סלונים)

ח. ומרן מקוברין זיע"א אמר כי המתפלל על פרנסה הוא בכלל 'הבא לטהר מסיעין אותו', שעל ידי שמתפלל הרי זה סימן שיש לו אמונה ובטחון כי השם יתברך הוא המשפיע הן והפרנס והעל ידי זה נפתחים לו שערי פרנסה. וכן על כל דבר ודבר שאדם צריך ומתפלל להשם יתברך, השם יתברך מתמלא שמחה שכן מבקש מאביו וכך יכול להושע ובמיוחד בגרות חנפה, כמו שפיתבנו לעיל שהשם יתברך יורד למטה מעשרה והשם יתברך אתנו ראוי לבקש בשעה הוה שהיא שעת רצון ובטוהים אנו שהשם יתברך ישמע תפלתנו אמן בן יהי רצון. (בית אברהם סלונים, ברכת אליהו)

ט. "מצוה להניחם בתוך העשרה" (שפת כ"א עמוד ב.). הינו שתמיד יראה את עצמו שהוא בתוך העשרה ולא בא לשלמות הקדשה וזה בחינת השראת השכינה בשיש לאדם בחינת ענוה ושלמות ונדמה בעיניו שהוא בבחינת חנוך והתחלה אז משרה הבורא ברוך הוא שכינתו עליו, וזהו עד שתכלה רגל הינו בבחינת גפות אפלו מן השוק הינו נגד יושבי קרנות ואפלו נגדם יהיה בבחינת שפלות וענוה. ואם יהיה מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים גם אם יושבי קרנות מבזים אותו ויהיה עושים מאהבה ושמחים ביופורים השם יתברך תמיד ישמע תפלתו ברחמים. ויבקש בגרות חנפה ובמיוחד בזאת החנפה שהשם יתברך יהיה בעזרו ואל כביר לא ימאס אמן בן יהי רצון. (כת עין לחנוכה, ברכת אליהו)

י. גר חנפה מסגל לבנים טובים ובשורות טובות ולתמשכת הפרנסה. זהו שכתוב "והצליח דרכך", והצליח - גימטריה ימי חנפה. והצליח דרכך -

ברכת אליהו

גִּמְמַטְרִיהַ גְּשָׁמִים הַרוֹמְזוּ לַפְּרָגְסָה, גְּשָׁמֵי בְּרָכָה. הַצְּלִיחַ בְּמִסְפָּר גָּדוֹל וְקָטָן
גִּמְמַטְרִיהַ בְּנִים טוֹבִים. וְלָכֵן רָצוּי מְאֹד לְהַקְפִּיד לְסַדֵּר אֶת הַחֲנֻכָּה וְיִקַּח שְׁמֹן
זֵית זָךְ שֶׁהוּא בָּשֵׁר לְמֵאֲכָל וְנֹדְלִיק בְּנִחַת וּבְשִׁלוּהַ וּבִקְשׁ בְּנֵי חַיֵּי וּמְזוּנֵי בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיִקְיָם בְּנוֹ שְׁתִּילֵי זֵיתִים סְבִיב לְשִׁלְחָנָךְ אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.
(מאיר חיים – ויזניץ, ברכת אליהו)

יא. "גַּר חֲנֻכָּה אָסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרָה" (שבת כ"א עמוד ב') אָסוּר מְלָשׁוֹן מִתִּיר
אָסוּרִים, לְהִשְׁתַּמֵּשׁ מְלָשׁוֹן שְׂמֹשׁ שְׂמִשְׁפִּיעָה חֵם, בְּךָ גֵּרוֹת חֲנֻכָּה מְכֻרָחִים
לְהַתְחַמֵּם לְאוֹרָה. וְלָכֵן בְּגֵרוֹת חֲנֻכָּה, כְּלוּמַר כֹּל זְמַן שֶׁהַגֵּרוֹת דוֹלְקִים יִבְקֹשׁ עַל
הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים שֶׁיֵּשׁ לוֹ וְצָרִיךְ לָהֶם וּמְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא כְּבוֹל וְזוּהוּ מִתִּיר אָסוּרִים
שְׁגֵרוֹת חֲנֻכָּה מְסַגְּלִים לְהַתִּיר אֶת הָאָדָם מִכָּל צְרוּתָיו, וְכֵן יוֹכֵל לְהַתְחַמֵּם לְאוֹר
הַגֵּרוֹת, שִׁינְגִישׁ הָאָדָם שֶׁהִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתָיו וְיִרְגִישׁ חֵם בְּלֵב, כְּמֵאִמֵּר הַצַּדִּיק
מִבְּרָדִיטְשׁוֹב זִיע"א מְדוּעַ בְּמוֹצָאֵי כְּפוּר אוֹמְרִים וְהוּא רַחוּם, הֲרֵי עֲבָרְנוּ תְּפִלָּה
שְׁכַלָּה קִדְשׁ, תִּרְצֵן הַצַּדִּיק מִפְּנֵי שְׂאֵנוּ לֹא מְאִמְנִים שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מְחַל לָנוּ
עַל כָּל הַעֲוֹנוֹת, וְלָכֵן יֵאֱמִין הָאָדָם שֶׁתְּפִלָּתוֹ הִתְקַבְּלָה וְכֵן יִהְיֶה לִישׁוּעָה
וּרְחִימִים אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.
(מאיר חיים – ויזניץ, ברכת אליהו)

יב. הָאֲדָמוֹ"ר בְּעַל הָאֲמָרֵי חַיִּים מוֹיִזְנִיץ הָיָה מְחַלֵּק מְעוֹת בְּחֲנֻכָּה וְהָיָה פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת לְאֲנָשִׁים שֶׁרָצוּ זֶרַע שֶׁל קִימָא. בְּהִיּוֹת רַבְּנוּ בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית בְּחֲנֻכָּה
תְּשִׁ"ח, נָתַן מִמֶּבַע גּוֹסֵף לְאַבְרָהָם שֶׁכָּבַד חֲלָפוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים מְגִשׁוּאָיו וְעַדִּין לֹא
זָכָה לְבָנִים וְאָמַר לוֹ זֶה עָבוּר בְּנֵךְ אִם יִרְצָה ה', וְנִשְׁעַ הָאֲבָרָה בְּמִסְפָּר שֶׁל
יָלָדִים. וּכְאֲשֶׁר אֲבָרָה בִקֵּשׁ מֵהָאֲדָמוֹ"ר דְּמֵי חֲנֻכָּה לְמַעַנּוֹ, אָמַר לוֹ הָאֲדָמוֹ"ר
וְלָכֵן בֵּיתְךָ לֹא?! וְנָתַן לוֹ מִמֶּבַעוֹת כְּמִנְיַן בְּנֵי בֵּיתוֹ. כְּאֲשֶׁר חָשׁוּב מְאֹד לְתַת
לְיָלָדֵי בֵּיתוֹ מְעוֹת חֲנֻכָּה וּבְרַנֵּעַ שְׁנוֹתָן וְתַפְּלָל בְּזִכּוֹת הָאֲדָמוֹ"ר אֲמָרֵי חַיִּים יְהִי
בְּנֵי חַיֵּי וּמְזוּנֵי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.
(מאיר חיים – ויזניץ)

שִׁיחַ מֵאֵלֶיְהוָה

אמרי קודש על פרשיות התורה ומועדי השנה
מאת הרב"ג אליהו זוזות זצוק"ל

ניתן להשיג בבל: 052-765-2650 | 052-362-63-36
בדוא"ל: zuzut.books@gmail.com ובחנויות הספרים המובחרות

חֲנֻכָּה

שִׁיחַנַּף אֶת עֲצָמוֹ כְּשֵׁאִינוּ רוֹאֶה שׁוֹם אֹר
וּמֵאִין תָּבוֹא לוֹ הַיְשׁוּעָה וְאִין לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים לְתַלּוֹת
שְׁעַל יָדָם יִזְכֶּה לַיְשׁוּעָה
יְשִׁים בְּהֶשֶׁם מִבְּטַחוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ בְּצַרְתּוֹ
וְיֵאִיר לוֹ אֶפְלָתוֹ

(בית אברהם סלונים)